

ความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
KNOWLEDGE AND ATTITUDE ABOUT THE SOCIAL SECURITY
SYSTEM OF UNDERGRADUATES IN
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ผศ.ประสิทธิ์ศักดิ์ ศรีจารุภัทร
ผศ.ไพฑูรย์ พิมพ์ดี

RCH

LG

395

165

ป117ด

เลขหมู่.....

84054

เลขทะเบียน.....

25 ก.ย. 2551

วัน,เดือน,ปี.....

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

พ.ศ. 2550

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำมาใช้

b.....11989.649

**KNOWLEDGE AND ATTITUDE ABOUT THE SOCIAL SECURITY
SYSTEM OF UNDERGRADUATES IN
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา **2007** อย่างยิ่งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายงานวิจัยเรื่อง ความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ผู้วิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสิทธิ์ศักดิ์ ศิริจารุภัทร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพฑูรย์ พิมพ์
ปีที่ทำวิจัย พ.ศ. 2550
ที่ทำงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เปรียบเทียบ และหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2550 จำนวน 700 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้แบ่งเป็น แบบวัดความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75 ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.25-0.78 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25-0.75 และแบบวัดเจตคติเกี่ยวกับระบบประกันสังคม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 และค่าอำนาจจำแนก โดยการทดสอบค่าที (t-test) มีค่าระหว่าง 1.77-5.74 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความรู้เกี่ยวกับประกันสังคมในระดับปานกลาง
2. นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีเจตคติต่อระบบประกันสังคมอยู่ในระดับสูง
3. นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีเพศ คณะ ประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียน หน่วยงานที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพ และประสบการณ์การรับรู้ข่าวสารประกันสังคมต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับประกันสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สังกัดคณะ มีหน่วยงานที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพ และประสบการณ์การรับรู้ข่าวสารประกันสังคมต่างกัน มีเจตคติต่อระบบประกันสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
5. ความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อระบบประกันสังคมทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : ความรู้ / เจตคติ / ประกันสังคม / นักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Research Title Knowledge and Attitude About the Social Security System of Undergraduates in King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Researcher Assistant Professor Prasittisak Sirjarupat
Assistant Professor Paitoon Pimdee

Year 2007

Office Faculty of Industrial Education
King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
Chalongkrung Rd., Ladkrabang, Bangkok 10520

ABSTRACT

This research aims to study, compare, and find correlation knowledge and attitude of undergraduates in King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang (KMITL), about the social security system. The samples consisting of 700 undergraduates in 2007 academic year are from quota sampling. The tool used in this research is a test of knowledge about the social security system. Its reliability is 0.75, the difficulty is between 0.25 and 0.78, and the discrimination is between 0.25 and 0.75 and attitude scale about the social security system. Its reliability is 0.75, and the discrimination is between 1.77 and 5.74. The data is analyzed by using statistics, mean, standard deviation, t-test, F-test and correlation coefficient. It is found that :

1. The undergraduates in KMITL have moderate knowledge about social security.
2. The undergraduates in KMITL have high attitude towards the social security system.
3. The undergraduates who have different sexes, faculties, part-time work experience while studying, the organization which they want to work and experience in getting social security news have different knowledge about social security with statistical significance.
4. The undergraduates who have different faculties, the organization which they want to work and experience in getting social security news have different attitude about social security with statistical significance.
5. The undergraduates' knowledge about social security system relates to the positive attitude towards social security system with statistical significance.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม ยกเว้นแต่ได้ขออนุญาตแบบลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Keywords : Knowledge / Attitude / Social security / Undergraduate

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
สารบัญ.....	III
สารบัญตาราง.....	V
สารบัญภาพ.....	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมุติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 ระบบประกันสังคม.....	7
2.1.1 ประวัติความเป็นมา.....	7
2.1.2 หลักการ.....	8
2.1.3 โครงสร้าง.....	10
2.1.4 ประเภทของการประกันสังคม.....	12
2.1.5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงานประกันสังคม.....	12
2.1.6 สิทธิประโยชน์.....	15
2.2 ความรู้และเจตคติ.....	25
2.3 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	36
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	43
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
4.1 ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและความรู้เกี่ยวกับระบบ ประกันสังคม.....	47
4.2 ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคม.....	50
4.3 ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคม.....	55
4.4 ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบเจตคติต่อระบบประกันสังคม.....	60
4.5 ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับเจตคติต่อระบบ ประกันสังคม.....	66
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	67
5.1 สรุปการวิจัย.....	67
5.2 อภิปรายผล.....	69
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	72
บรรณานุกรม.....	74
ภาคผนวก	
ภาคผนวก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	แสดงหลักเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมายความรู้และเจตคติ.....	46
4.1	แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับของข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา.....	46
4.2	แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุ และเกรดเฉลี่ย สะสม ของนักศึกษา.....	50
4.3	แสดงคะแนนเต็ม ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และระดับของ ความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา.....	50
4.4	แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับของจำนวนผู้ตอบถูกแบบวัดความรู้เกี่ยวกับ ระบบประกันสังคม.....	51
4.5	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติต่อระบบประกันสังคม ของนักศึกษา.....	53
4.6	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของ นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน.....	55
4.7	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของ นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน.....	55
4.8	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน.....	55
4.9	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของ นักศึกษาที่สังกัดคณะต่างกัน.....	56
4.10	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของ นักศึกษาที่สังกัดคณะต่างกัน เป็นรายคู่.....	56
4.11	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของ นักศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียนต่างกัน.....	57
4.12	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของ นักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน.....	57
4.13	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของ นักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน เป็นรายคู่.....	58
4.14	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของ นักศึกษาที่มีประสบการณ์การรับรู้ข้อมูลข่าวสารประกันสังคมต่างกัน.....	58
4.15	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของ นักศึกษาที่รับรู้ข่าวสารประกันสังคมจากสื่อต่างประเภทกัน.....	59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยเป็นอย่างสูง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.16	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน.....	59
4.17	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่มารดาประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน.....	60
4.18	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน.....	60
4.19	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน.....	60
4.20	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน.....	61
4.21	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่สังกัดคณะต่างกัน.....	61
4.22	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่สังกัดคณะต่างกัน เป็นรายคู่.....	62
4.23	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียนต่างกัน.....	63
4.24	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน.....	63
4.25	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน เป็นรายคู่.....	63
4.26	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่มีประสบการณ์การรับรู้ข่าวสารประกันสังคมต่างกัน.....	64
4.27	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่รับรู้ข่าวสารประกันสังคมจากสื่อต่างประเภทกัน.....	64
4.28	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน.....	65
4.29	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่มารดาประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน.....	65
4.30	แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติต่อระบบ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ ห้ามการใช้นวนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้วงไปใช้ประโยชน์ใด ๆ
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1 โครงสร้างสำนักงานประกันสังคม.....

11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงสภาพสังคมไทยจากสังคมเกษตรกรรมเป็นอุตสาหกรรม ส่งผลให้สัดส่วนการประกอบอาชีพของคนไทยเปลี่ยนแปลงไป จากเดิมที่คนส่วนใหญ่ร้อยละ 80 ของประเทศประกอบอาชีพเกษตรกรรม มาเป็นสัดส่วนของคนประกอบอาชีพดังกล่าวลดลงเรื่อยมาทุกปี ส่งผลให้รูปแบบการประกอบอาชีพของคนไทยเปลี่ยนแปลงไป โดยจะเป็นการประกอบอาชีพในสถานประกอบการต่าง ๆ แทนการประกอบอาชีพในครัวเรือน ซึ่งการประกอบอาชีพในสถานประกอบการนั้นปัจจัยสำคัญหนึ่งที่สร้างความมั่นใจให้กับแรงงานได้ก็คือ ระบบสวัสดิการ โดยแต่ละสถานประกอบการมีการจัดสวัสดิการทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับศักยภาพของแต่ละสถานประกอบการที่สามารถจะทำได้ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับแรงงานของตนเอง ดังนั้นเพื่อเป็นการสร้างบรรทัดฐานให้สถานประกอบการปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน รัฐบาลจึงจัดตั้งกองทุนประกันสังคมขึ้นมา เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขความเดือดร้อนของแรงงานเมื่อไม่สามารถทำงานได้ หรือไม่ได้ทำงาน และเป็นการสนับสนุนให้ประชาชนสร้างหลักประกันในด้านความมั่นคงในการดำรงชีพของตนเองและครอบครัวด้วย

การประกันสังคมที่ประเทศต่าง ๆ ใช้อยู่ในปัจจุบันจะมีหลักการที่ไม่แตกต่างกัน เนื่องจาก การประกันสังคม เป็นโครงการการบริการทางสังคมในระยะยาวอีกระบบหนึ่งที่รัฐเป็นผู้ดำเนินการจัดขึ้น ด้วยการให้ประชาชนผู้มีรายได้แต่ละคนได้มีส่วนช่วยตนเองหรือครอบครัว โดยร่วมกันเสี่ยงภัยหรือช่วยเหลือบำบัดความทุกข์ยากเดือดร้อนซึ่งกันและกันระหว่างผู้มีรายได้ในสังคม ด้วยการออกเงินสมทบเข้ากองทุน เรียกว่า กองทุนประกันสังคม โดยมีนายจ้าง ลูกจ้างและในบางประเทศมี รัฐบาลร่วมออกเงินสมทบเข้ากองทุนนี้ด้วย กองทุนนี้จะจ่ายประโยชน์ทดแทนให้แก่ผู้ส่งเงินสมทบเมื่อเกิดความเดือดร้อน เช่น เจ็บป่วย คลอดบุตร วางงาน ชราภาพ เป็นต้น ดังนั้นการประกันสังคมจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่ยืดหลักการพึ่งตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกันของประชาชน โดยมีความมุ่งหมายที่จะเป็นหลักประกัน และคุ้มครองความเป็นอยู่ของประชาชน ให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต แม้มีเหตุการณ์ที่ทำให้ต้องขาดแคลนรายได้ ก็สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุข

ในประเทศไทย กองทุนเงินทดแทน นับเป็นก้าวแรกของการประกันสังคมไทยที่ให้หลักประกันแก่ลูกจ้าง กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยด้วยโรค อันเนื่องมาจากการทำงานทั้งนี้ กองทุนเงินทดแทนเกิดขึ้นในประเทศไทยครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ. 2515 ภายใต้การบริหารของสำนักงานกองทุนเงินทดแทนกรมแรงงาน ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515 โดยในปีแรกของการให้ความคุ้มครอง จะครอบคลุมเฉพาะสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง 20 คนขึ้นไปที่อยู่ในเขตกรุงเทพฯ แล้วจึงค่อย ๆ ขยายความคุ้มครองไปจนครบทุกจังหวัดทั่วประเทศ ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2531 จวบจนกระทั่งได้มีการผลักดันพระราชบัญญัติประกันสังคม

พ.ศ.2533 ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน 2533 เป็นต้นมา ประเทศไทยจึงมีการประกันสังคมอย่างเต็มรูปแบบ โดยลูกจ้างจะได้รับความคุ้มครอง ทั้งในเรื่องการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ทูพพลภาพ และตาย ทั้งนี้ เนื่องและไม่เนื่องจากการทำงาน รวมไปถึงการคลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และการว่างงาน เช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ ซึ่งวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกองทุนประกันสังคม ก็เพื่อสร้างหลักประกันและความมั่นคงในการดำรงชีวิตให้แก่ประชาชน โดยการเฉลี่ยทุกข์ เฉลี่ยสุข ร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมด้วยการออม และเสียสละเพื่อส่วนรวม มีหลักการสำคัญ ที่มุ่งให้ประชาชนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือตนเองและครอบครัว ในยามที่ไม่มีรายได้ รายได้ลดลงหรือมีรายจ่ายเพิ่มขึ้น โดยไม่เป็นภาระให้ผู้อื่นและสังคม การประกันสังคมจึงเป็นมาตรการหนึ่ง ซึ่งก่อให้เกิดความมั่นคงในชีวิต

ประเทศไทยมีพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 บังคับใช้วันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2533 โดยมีสำนักงานประกันสังคม ซึ่งสังกัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม รับผิดชอบในการดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้จะให้หลักประกันแก่ลูกจ้างผู้ประกันตน รวมทั้งสิ้น 7 กรณี คือ การเจ็บป่วยหรือประสบอุบัติเหตุ การทุพพลภาพ การตาย ที่มีสาเหตุเนื่องจากการทำงาน การคลอดบุตร การชราภาพ การสงเคราะห์บุตร และการว่างงาน ทั้งนี้ ในระยะแรก จะให้ความคุ้มครองแก่ลูกจ้างที่อยู่ในสถานประกอบการที่มีจำนวนตั้งแต่ 20 คน ขึ้นไป ก่อน ต่อมาขยายไปยังสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ในปี 2536 และต่อมาในปี 2537 กำหนดให้สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป ต้องขึ้นทะเบียนประกันสังคม ซึ่งเริ่มแรกจะให้ความคุ้มครองเฉพาะกรณีเจ็บป่วย ทุพพลภาพ ตายที่มีสาเหตุเนื่องจากการทำงาน และกรณีคลอดบุตรก่อน ทั้งนี้ นายจ้าง ลูกจ้าง และรัฐบาล เป็นผู้จ่ายเงินสมทบในอัตราที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 1.5 สำหรับการชราภาพและการสงเคราะห์บุตร ได้เริ่มให้ความคุ้มครองในปี 2541 หลังจากนั้นอีก 5 ปี จึงได้ขยายความคุ้มครองครอบคลุมไปถึงกรณีว่างงาน โดยเริ่มมีผลบังคับใช้ เมื่อ 1 มกราคม 2547

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญพิเศษในสาขาวิชาเฉพาะด้าน เพื่อออกไปประกอบอาชีพในฐานะแรงงานชั้นสูงของสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน โดยบัณฑิตที่ไปประกอบอาชีพในสถานประกอบการของเอกชนส่วนใหญ่ ต้องใช้กฎหมายประกันสังคม แต่ที่ผ่านมากลับพบว่าแรงงานเหล่านี้ มักจะเลยที่จะใช้บริการระบบประกันสังคม ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะคนเป็นแรงงานระดับสูงและมีรายได้สูง มีความเขินอายที่จะเข้าใช้บริการ และมองว่าระบบประกันสังคมเป็นของแรงงานในระดับล่างเท่านั้น ซึ่งในประเด็นหลังนับว่าเป็นความรู้ความเข้าใจที่ผิด ที่อาจจะเกิดจากการที่ไม่ได้ศึกษาเกี่ยวกับระบบประกันสังคมมาก่อน ซึ่งหน้าที่ในการให้ความรู้ดังกล่าว จึงหนีไม่พ้นสถาบันอุดมศึกษาที่จะต้องจัดให้กับนักศึกษา มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง โดยเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 2 (หลักสูตรต่อเนื่อง) ที่จะสำเร็จการศึกษาในอนาคตอันใกล้ ซึ่งจะต้องออกไปสู่ตลาดแรงงานต่อไป

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้น เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอน และการจัดหลักสูตรระดับปริญญาตรี ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นไปอย่างสมบูรณ์ มีประสิทธิภาพ และเอื้ออำนวยต่อความต้องการของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนการวางแผนการจัดการศึกษา ให้ตอบสนองกับสภาพที่เป็นจริงของผู้เรียนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

(1) เพื่อศึกษาความรู้ และเจตคติต่อระบบประกันสังคม ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

(2) เพื่อเปรียบเทียบความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามเพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม คณะ ประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียน หน่วยงานที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพ ประสบการณ์การรับรู้ข้อมูลข่าวสารประกันสังคม ประเภทของสื่อที่รับรู้ข่าวสารประกันสังคม หน่วยงานที่บิดาประกอบอาชีพ และหน่วยงานที่มารดาประกอบอาชีพ

(3) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

(1) นักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีเพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม คณะ ประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียน หน่วยงานที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพ ประสบการณ์การรับรู้ข้อมูลข่าวสารประกันสังคม ประเภทของสื่อที่รับรู้ข่าวสารประกันสังคม หน่วยงานที่บิดาประกอบอาชีพ และหน่วยงานที่มารดาประกอบอาชีพต่างกัน มีความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคมแตกต่างกัน

(2) ความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความสัมพันธ์กันทางบวก

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 2 (หลักสูตรต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2550 จำนวน 3,500 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาศึกษาครั้งนี้ จำนวน 350 คน ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างได้จากการเลือกแบบโควต้าตามคณะ (Quota Sampling) จาก 7 คณะ ๆ ละ 100 คน รวมจำนวน 700 คน

1.4.2 ตัวแปร ประกอบด้วย

(1) ตัวแปรตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 มีดังนี้

(1.1) ตัวแปรอิสระ คือ

(1.1) เพศ แบ่งเป็นเพศชายและเพศหญิง

(1.2) อายุ แบ่งเป็นน้อยกว่าหรือเท่ากับ 22 ปี และมากกว่า 22 ปี

(1.3) เกรดเฉลี่ยสะสม แบ่งเป็นน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.50 ระหว่าง 2.51-3.00 และมากกว่า 3.01

(1.4) คณะ แบ่งเป็นคณะวิศวกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการเกษตร ครุศาสตร์ อุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และอุตสาหกรรมเกษตร

(1.5) ประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียน แบ่งเป็นเคยมีและไม่เคยมี ประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียน

(1.6) หน่วยงานที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพ แบ่งเป็นหน่วยงานรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเอกชน และหน่วยงานอื่น ๆ

(1.7) ประสบการณ์การรับรู้ข้อมูลข่าวสารประกันสังคม แบ่งเป็นเคยรับรู้และไม่เคยรับรู้ข่าวสารประกันสังคม

(1.8) ประเภทของสื่อที่รับรู้ข่าวสารประกันสังคม แบ่งเป็นสื่อบุคคล หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต และสื่ออื่น ๆ

(1.9) หน่วยงานที่บิดาประกอบอาชีพ แบ่งเป็นหน่วยงานรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเอกชน และหน่วยงานอื่น ๆ

(1.10) หน่วยงานที่มารดาประกอบอาชีพ แบ่งเป็นหน่วยงานรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเอกชน และหน่วยงานอื่น ๆ

(1.2) ตัวแปรตาม คือ ความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

(2) ตัวแปรตามวัตถุประสงค์ข้อ 3 มีดังนี้

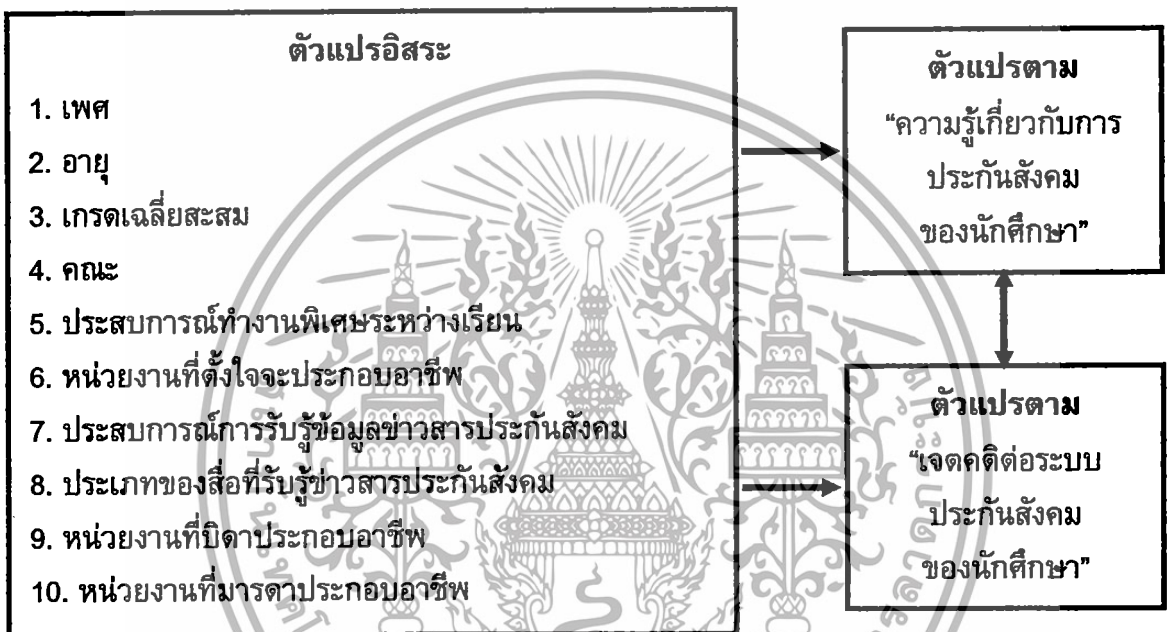
(2.1) ตัวแปรอิสระ คือ ความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

(2.2) ตัวแปรตาม คือ เจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 กรอบแนวความคิดของการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ใช้กรอบแนวความคิดการวิจัย ดังนี้

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ระบบประกันสังคม หมายถึง หลักประกันและคุ้มครองความเป็นอยู่ของประชาชน ให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต แม้มีเหตุการณ์ที่ทำให้ต้องขาดแคลนรายได้ก็สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุข ซึ่งโดยหลักทั่วๆ ไปจะครอบคลุมประเภทของการประกันรวม 8 ประเภท คือ การประกันการเจ็บป่วย การประกันการคลอดบุตร การประกันอุบัติเหตุ และโรคอันเกิดจากการทำงาน การประกันทุพพลภาพ การประกันชราภาพ การประกันการสงเคราะห์ครอบครัว การประกันการเสียชีวิต และการประกันการว่างงาน

2. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2550 ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความรู้ของนักศึกษา หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
4. เจตคติของนักศึกษา หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดต่อการประกันสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
5. เพศ หมายถึง เพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แบ่งเป็นเพศชายและเพศหญิง
6. อายุ หมายถึง อายุของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แบ่งเป็นน้อยกว่าหรือเท่ากับ 22 ปี และมากกว่า 22 ปี
7. เกรดเฉลี่ยสะสม หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แบ่งเป็นน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.50 ระหว่าง 2.51-3.00 และมากกว่า 3.01
8. คณะ หมายถึง คณะที่นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังสังกัด แบ่งเป็นคณะวิศวกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการเกษตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และอุตสาหกรรมเกษตร
9. ประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียน หมายถึง ประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แบ่งเป็นเคยมีและไม่เคยมีประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียน
10. หน่วยงานที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพ หมายถึง หน่วยงานที่นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังตั้งใจจะประกอบอาชีพในอนาคต แบ่งเป็นหน่วยงานรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเอกชน และหน่วยงานอื่น ๆ
11. ประสบการณ์การรับรู้ข้อมูลข่าวสารประกันสังคม หมายถึง ประสบการณ์เกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารประกันสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แบ่งเป็นเคยรับรู้และไม่เคยรับรู้ข่าวสารประกันสังคม
12. ประเภทของสื่อที่รับรู้ข่าวสารประกันสังคม หมายถึง ประเภทของสื่อที่ทำให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้รับรู้ข่าวสารประกันสังคม แบ่งเป็นสื่อบุคคล หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต และสื่ออื่น ๆ
13. หน่วยงานที่บิดาประกอบอาชีพ หมายถึง หน่วยงานที่บิดาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังประกอบอาชีพ แบ่งเป็นหน่วยงานรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเอกชน และหน่วยงานอื่น ๆ
14. หน่วยงานที่มารดาประกอบอาชีพ หมายถึง หน่วยงานที่มารดาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังประกอบอาชีพ แบ่งเป็นหน่วยงานรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเอกชน และหน่วยงานอื่น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเพื่อศึกษาความรู้และเจตคติต่อระบบการประกันสังคมของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 ระบบประกันสังคม

2.1.1 ประวัติความเป็นมา

2.1.2 หลักการ

2.1.3 โครงสร้าง

2.1.4 ประเภทของการประกันสังคม

2.1.5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันสังคม

2.1.6 สิทธิประโยชน์

2.2 ความรู้และเจตคติ

2.3 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ระบบประกันสังคม

2.1.1 ประวัติความเป็นมา * (สำนักงานประกันสังคม www.sso.go.th)

เมื่อปี พ.ศ.2497 ได้มีการตราพระราชบัญญัติประกันสังคมขึ้น แต่รัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่าสภาพทางเศรษฐกิจในขณะนั้น ยังไม่พร้อมที่จะนำพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2497 ออกใช้บังคับจึงมิได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาออกมาบังคับใช้

ในปี พ.ศ.2515 รัฐบาลโดยคณะปฏิวัติพิจารณาว่า ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงานให้แก่นายจ้าง ควรมีหลักประกันว่าจะได้รับเงินทดแทน จึงได้ออกประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515 ได้จัดตั้งกองทุนเงินทดแทนขึ้นในกรมแรงงาน โดยมีเจตนารมณ์ที่จะให้หลักประกันแก่ลูกจ้างที่เจ็บป่วยประสบอันตรายเนื่องจากการทำงาน ประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ กำหนดให้นายจ้างเป็นผู้ส่งเงินสมทบให้แก่กองทุนเงินทดแทน เพื่อใช้ในการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างแทนนายจ้าง เป็นค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทนการขาดรายได้รายเดือน ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทำศพ ทั้งนี้ นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบเพียงฝ่ายเดียวตามความเสียหายของประเภทกิจการนั้นๆ ในอัตราร้อยละ 0.2-2.0 กองทุนเงินทดแทนได้เริ่มบริหารกองทุน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2517 เป็นต้นมา โดยขึ้นอยู่กับ

กรมแรงงาน นับได้ว่าเป็นก้าวแรกของการประกันสังคมอย่างแท้จริง

เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินการเพื่อผลักดันการประกันสังคมให้เต็มรูปแบบ ได้ดำเนินการต่อเนื่องมาโดยตลอดโดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาหลายคณะเพื่อพิจารณาในเรื่องนี้ จนกระทั่งปลายปี พ.ศ.2524 คณะกรรมการเตรียมการประกันสังคมซึ่งมีปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน ได้ยก ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ... ขึ้นใหม่ รวมทั้งแนวทางการดำเนินการ การจัดองค์กร บริหารและกองทุนเงินสมทบ แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ

จนกระทั่ง พ.ศ. 2533 ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 ก็ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน 2533 เป็นต้นมา พระราชบัญญัตินี้จะให้หลักประกันแก่ลูกจ้างผู้ประกันตน รวมทั้งสิ้น 7 กรณี คือ การเจ็บป่วยหรือประสบอุบัติเหตุ การทุพพลภาพ การตายที่มีสาเหตุเนื่องจากการทำงาน การคลอดบุตร การชราภาพ การสงเคราะห์บุตร และการว่างงาน ทั้งนี้ในระยะแรก จะให้ความคุ้มครองแก่ลูกจ้างที่อยู่ในสถานประกอบการที่มีจำนวนตั้งแต่ 20 คน ขึ้นไปก่อน โดยให้ขยายไปยังสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คน ในปี 2536 และต่อมาในปี 2537 กำหนดให้สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป ต้องขึ้นทะเบียนประกันสังคม โดยในเบื้องต้นจะให้ความคุ้มครองเฉพาะกรณีเจ็บป่วย ทุพพลภาพ การตายที่มีสาเหตุเนื่องจากการทำงาน และกรณีคลอดบุตรก่อน ทั้งนี้นายจ้าง ลูกจ้าง และรัฐบาล เป็นผู้จ่ายเงินสมทบในอัตราที่เท่ากัน คือร้อยละ 1.5 ต่อมาในปี 2541 ก็เริ่มให้สิทธิประโยชน์กรณีสงเคราะห์บุตรและชราภาพ สำหรับการว่างงานได้เริ่มให้สิทธิประโยชน์ เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2547

สำนักงานประกันสังคม สังกัดกระทรวงมหาดไทย จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 3 กันยายน 2533 โดยโอนงานของกรมประชาสงเคราะห์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประกันสังคม และงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน กรมแรงงานไปอยู่ในสังกัดของสำนักงานประกันสังคม และสำนักงานประกันสังคม ได้โอนมาอยู่ในสังกัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ในวันที่ 23 กันยายน 2536

2.1.2 หลักการ

การประกันสังคมที่ประเทศต่าง ๆ ใช้อยู่ในปัจจุบันจะมีหลักการที่ไม่แตกต่างกัน เนื่องจาก การประกันสังคมเป็นโครงการ การบริการทางสังคมในระยะยาวอีกระบบหนึ่งที่รัฐเป็นผู้ดำเนินการ จัดขึ้น ด้วยการให้ประชาชนผู้มีรายได้แต่ละคนได้มีส่วนช่วยตนเองหรือครอบครัว โดยร่วมกันเสี่ยงภัย หรือช่วยเหลือบำบัดความทุกข์ยากเดือดร้อนซึ่งกันและกันระหว่างผู้มีรายได้ในสังคม ด้วยการออกเงินสมทบเข้ากองทุน เรียกว่า กองทุนประกันสังคม โดยมีนายจ้าง ลูกจ้างและในบางประเทศ ก็มีรัฐบาลร่วมออกเงินสมทบเข้ากองทุนนี้ด้วย กองทุนนี้จะจ่ายประโยชน์ทดแทนให้แก่ผู้ส่งเงินสมทบเมื่อเกิดความเดือดร้อน เช่น เจ็บป่วย คลอดบุตร ชราภาพ ว่างงาน เป็นต้น ดังนั้นการประกันสังคมจึงเป็นวิธีการหนึ่ง ที่ยึดหลักการพึ่งตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ของประชาชน โดยมีความมุ่งหมายที่จะเป็นหลักประกัน และคุ้มครองความเป็นอยู่ของประชาชน ให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต แม้มีเหตุการณ์ที่ทำให้ต้องขาดแคลนรายได้ ก็สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุข

ไม่มีกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ หรือ ILO (1989) ได้กำหนดหลักการของการประกันสังคมไว้ดังนี้

1. การประกันสังคมจะมีการบริหารทางการเงินโดยวิธีการจัดเก็บเงินสมทบ ซึ่งโดยปกติมักมาจากการสมทบของนายจ้างและลูกจ้าง ทั้งนี้ รัฐจะเข้าไปมีส่วนร่วมในการจ่ายเงินสมทบหรือเงินอุดหนุนอื่น ๆ ด้วยหรือไม่ก็ได้
2. การเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันสังคมนั้นจะเป็นลักษณะของการบังคับ ซึ่งมีข้อยกเว้นน้อยมาก
3. เงินสมทบที่จ่ายมานั้นจะจัดตั้งเป็นกองทุนพิเศษ ซึ่งต้องนำไปจ่ายเป็นประโยชน์ทดแทนตามที่กำหนด และนำไปใช้ในการบริหาร
4. ส่วนเกินของเงินสมทบจะนำไปลงทุนเพื่อให้กองทุนมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น
5. สิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนขึ้นอยู่กับว่าได้จ่ายเงินสมทบ ที่เป็นไปตามเงื่อนไข โดยไม่ต้องมีการตรวจสอบความจำเป็น หรือการตรวจสอบรายได้แต่อย่างใด
6. อัตราเงินสมทบและอัตราประโยชน์ทดแทนจะมีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ประกันตน
7. การประกันสังคม กรณีเจ็บป่วยจากการทำงาน โดยทั่วไป จะมาจากการสนับสนุนทางการเงินจากนายจ้างแต่เพียงผู้เดียว โดยอาจมีรัฐช่วยจ่ายเงินอุดหนุน

(1) ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ

ค่าใช้จ่ายที่นำมาใช้เพื่อจ่ายประโยชน์ทดแทนและค่าบริหารงาน จะมาจากการจัดเก็บเงินสมทบที่นายจ้างลูกจ้าง และหรือรัฐบาลร่วมกันออก ดังนั้น ในการกำหนดโครงการหรือแผนการดำเนินงานประกันสังคมในทุกประเทศจึงมักจะคำนึงถึงฐานะการเงินของทุกฝ่ายว่าจะสามารถออกเงินสมทบได้ โดยไม่กระทบกระเทือนต่อฐานะการเงิน และต้องไม่เป็นภาระต่อเงินงบประมาณของภาครัฐมากนัก

(2) การประกันสังคมในประเทศไทย

ในประเทศไทย กองทุนเงินทดแทน นับเป็นก้าวแรกของการประกันสังคมไทยที่ให้หลักประกันแก่ลูกจ้างกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ด้วยโรคอันเนื่องมาจากการทำงานทั้งนี้ กองทุนเงินทดแทนเกิดขึ้นในประเทศไทยครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ. 2515 ภายใต้การบริหารของสำนักงานกองทุนเงินทดแทนกรมแรงงานตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515 โดยในปีแรกของการให้ความคุ้มครองจะครอบคลุมเฉพาะสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 20 คนขึ้นไปที่อยู่ในเขตกรุงเทพฯ แล้วจึงค่อย ๆ ขยายความคุ้มครองออกไปจนครบทุกจังหวัดทั่วประเทศในวันที่ 1 กรกฎาคม 2531 จวบจนกระทั่งได้มีการผลักดันพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน 2533 เป็นต้นมา ประเทศไทยจึงมีการประกันสังคมอย่างเต็มรูปแบบ โดยลูกจ้างจะได้รับความคุ้มครอง ทั้งในเรื่องการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ทูพพลภาพ และตาย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเนื่องและไม่เนื่องมาจากการทำงาน รวมไปถึงการคลอดบุตรสงเคราะห์บุตร ชราภาพ และการว่างงาน เช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ

(3) ขอบข่ายความคุ้มครอง

การประกันสังคมในระยะเริ่มต้นดำเนินโครงการ มักจะให้ความคุ้มครองกลุ่มเป้าหมายที่จำกัด เช่น ครอบครัวเฉพาะผู้ใช้แรงงานบางประเภท หรือผู้ใช้แรงงานที่อยู่ในสถานประกอบการที่มีลูกจ้างจำนวนมากกว่า 20 คน ฯลฯ หลังจากนั้นจึงจะค่อย ๆ ขยายความคุ้มครองออกไปให้กว้างขวางยิ่งขึ้น จนกระทั่งการมีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป ก็ต้องเข้าสู่ระบบประกันสังคม ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนได้รับความคุ้มครองจากการประกันสังคมมากขึ้นโดยลำดับ ซึ่งโดยหลักการแล้ว การประกันสังคมมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ประชาชนทุกคนที่อยู่ในวัยทำงาน ได้รับความคุ้มครองโดยทั่วถึง และคุ้มครองไปถึงครอบครัว ตลอดจนเมื่อไม่สามารถทำงานได้ หรือต้องออกจากงานเมื่อพ้นวัยทำงานดังกล่าวไปแล้ว

นอกจากนี้การประกันสังคม มักจะเริ่มด้วยโครงการบังคับใช้กฎหมาย และบังคับใช้กับลูกจ้างที่มีรายได้ประจำก่อน เมื่อโครงการประกันสังคมในรูปแบบบังคับได้ดำเนินการไป จนประสบผลดี และสามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกันตนได้เป็นอย่างดีแล้ว จึงจะสามารถขยายออกไปสู่โครงการประกันสังคมในรูปแบบสมัครใจ ซึ่งเท่ากับเป็นการให้ผู้ประกอบอาชีพอิสระเข้ามาร่วมอยู่ในโครงการประกันสังคมด้วย

(4) วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกองทุนประกันสังคม

เพื่อสร้างหลักประกันและความมั่นคง ในการดำรงชีวิตให้แก่ประชาชน โดยการเฉลี่ยทุกข์เฉลี่ยสุข ร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมด้วยการออมและเสียสละเพื่อส่วนรวม โดยมีหลักการสำคัญที่มุ่งให้ประชาชนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือตนเองและครอบครัวในยามที่ไม่มีรายได้ รายได้ลดลงหรือมีรายจ่ายเพิ่มขึ้น โดยไม่เป็นภาระให้ผู้อื่นและสังคม การประกันสังคมจึงเป็นมาตรการหนึ่ง ซึ่งก่อให้เกิดความมั่นคงในชีวิต

2.1.3 โครงสร้าง (หน้าถัดไป)

โครงสร้างสำนักงานประกันสังคม

The Organization Structure of the Social Security Office

หมายเหตุ / Remark

หน่วยงานตามกฎกระทรวง / Ministerial Regulations Division

หน่วยงานภายใน / Internal Division

2.1.4 ประเภทของการประกันสังคม

ในระบบประกันสังคมที่นานาประเทศถือเป็นหลักปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบัน จะมีประเภทของการประกันรวม 8 ประเภท คือ

1. การประกันการเจ็บป่วย
2. การประกันการคลอดบุตร
3. การประกันอุบัติเหตุและโรคอันเกิดจากการทำงาน
4. การประกันทุพพลภาพ
5. การประกันชราภาพ
6. การประกันการสงเคราะห์ครอบครัว
7. การประกันการเสียชีวิต
8. การประกันการว่างงาน

2.1.5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงานประกันสังคม

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงานประกันสังคม ประกอบด้วยกฎกระทรวง ประกาศ พระราชกฤษฎีกา พระราชบัญญัติ ระเบียบ และร่างกฎหมายต่าง ๆ ดังนี้

(1) กฎกระทรวง

- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร พ.ศ. 2549
- กฎกระทรวงกำหนดโรคเรื้อรัง พ.ศ. 2549
- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการขึ้นทะเบียนประกันสังคม และแบบหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมและบัตรประกันสังคม พ.ศ. 2549

(2) ประกาศ

(2.1) ปี 2548

- หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน กรณีบำบัดทดแทนไต (เพิ่มเติมหลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน กรณีบำบัดทดแทนไต)

- หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน กรณีการปลูกถ่ายไขกระดูก

- หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน กรณีโรคเดียวกันที่ต้องใช้ระยะเวลารักษาตัวในสถานพยาบาลประเภทผู้ป่วยในเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันในหนึ่งปี

- หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทน กรณีผู้ประกันตนที่ติดเชื้อ HIV และผู้ประกันตนที่เป็นโรคเอดส์

- หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทน กรณีคลอดบุตร
- หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทน กรณีทันตกรรม
- ประเภทและอัตราค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรค กรณี

ทุพพลภาพ

- ประเภทและอัตราค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรค กรณี

สูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรืออวัยวะบางส่วน

- ค่าบริการทางการแพทย์สำหรับสถานพยาบาลตามบัตรรับรองสิทธิการ

รักษาพยาบาล

- มาตรฐานทางคุณธรรมของเจ้าหน้าที่สำนักงานประกันสังคม
- การยื่นข้อเสนอลงเพื่อจัดทำโครงการบ้าน สปส. 1506
- มาตรฐานสถานพยาบาลในการให้บริการทันตกรรม
- อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 5)
- อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 6)

(2.2) ปี 2549

- อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 7)
- แนวทางปฏิบัติการเปลี่ยนสถานพยาบาล ประจำปี 2549
- การกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงาน พ.ศ. 2549
- การขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาการนำส่งเงินสมทบของสถานประกอบการใน

จังหวัดอุดรธานีและจังหวัดแพร่

- การขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองลาวและกัมพูชาที่ผ่านการ

พิสูจน์สัญชาติ

- การจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าทำศพให้แก่ นายจ้าง และค่าทดแทนคราวเดียว

เต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่น พ.ศ.2549

- การรับบริการทันตกรรมระบบเหมาจ่าย
- ขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาการนำส่งเงินสมทบของสถานประกอบการที่

ประสบอุทกภัย ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533

- ขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาการนำส่งเงินสมทบของสถานประกอบการที่

ประสบอุทกภัย ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 (แต่ละจังหวัด)

- ขี้นางกรณีทันตกรรม คลอดบุตร และสงเคราะห์

- แนวทางปฏิบัติการเปลี่ยนสถานพยาบาล ประจำปี 2549 เพิ่มเติม

- หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงานกรณีทันตกรรม (ประกาศ 30 ธ.ค. 2548)
- หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนกรณีผู้ประกันตนที่ติดเชื้อ HIV และผู้ประกันตนที่เป็นโรคเอดส์
- หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร
- หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงานกรณีทันตกรรม (ประกาศ 15 ธ.ค. 2549)
- อัตราเงินสมทบ อัตราเงินฝาก วิธีการประเมินและการเรียกเก็บเงินสมทบ
- กำหนดอัตราผลประโยชน์ตอบแทนเงินบำเหน็จชราภาพประจำปี 2549

(2.3) ปี 2550

- การกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงาน พ.ศ.2550
- หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตราย
- หลักเกณฑ์ เงื่อนไข การจ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์ตามภาวะเสี่ยง

(3) พระราชกฤษฎีกา

- พนักงานและลูกจ้างของสำนักพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ไม่อยู่ในบังคับพระราชบัญญัติประกันสังคม
- พระราชกฤษฎีกา ให้ใช้พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 บังคับนายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป

(4) พระราชบัญญัติ

- พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

(5) ระเบียบ

- ระเบียบสำนักงานประกันสังคมว่าด้วย ประโยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตรสำหรับหญิงซึ่งอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตนโดยเปิดเผย พ.ศ. 2533
 - ระเบียบสำนักงานประกันสังคมว่าด้วย การจ่ายเงินเป็นค่าบริการทางการแพทย์ในกรณีฉุกเฉิน และกรณีคลอดบุตรให้แก่สถานพยาบาลโดยตรง พ.ศ. 2537
 - ระเบียบสำนักงานประกันสังคมว่าด้วย การขอรับประโยชน์ทดแทน พ.ศ. 2538
 - ระเบียบสำนักงานประกันสังคมว่าด้วย การขอรับประโยชน์ทดแทน พ.ศ. 2548
 - ระเบียบสำนักงานประกันสังคมว่าด้วย การตรวจสอบการมีชีวิตอยู่ของบุตรของผู้ประกันตนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีสงเคราะห์บุตร พ.ศ. 2549
- ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ระเบียบสำนักงานประกันสังคมว่าด้วย การขอรับเงินสมทบที่นำส่งไว้เกินจำนวนที่
ต้องชำระคืน พ.ศ. 2549

2.1.6 สิทธิประโยชน์

สิทธิประโยชน์ที่ผู้ประกันตนจะได้รับอาจแบ่งเป็น 2 กรณี คือ กรณีกองทุนประกันสังคม
และกรณีกองทุนเงินทดแทน ซึ่งจะกล่าวถึงเฉพาะกองทุนประกันสังคม ซึ่งเกี่ยวกับงานวิจัยนี้เท่านั้น

กองทุนประกันสังคม

(1.1) กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

ก. หลักเกณฑ์และสิทธิประโยชน์ กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย อันมิใช่
เนื่องจากการทำงาน

- หลักเกณฑ์ที่จะทำให้มีสิทธิ คือ

1. ต้องอยู่ในสถานประกอบการที่ไม่ได้รับการลดส่วนเงินสมทบในกรณีเจ็บป่วย
หรือประสบอันตราย

2. จ่ายเงินสมทบในส่วนของกรณี เจ็บป่วยหรือประสบอันตรายมาแล้ว ไม่น้อย
กว่า 3 เดือน ภายในระยะเวลา 15 เดือน ก่อนวันรับบริการทางการแพทย์

สิทธิที่จะได้รับ

1. บริการทางการแพทย์ รวมถึงค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษา
โรคตามประกาศสำนักงาน เรื่องหลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทน ในกรณีประสบ
อันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน

2. เงินทดแทนการขาดรายได้

3. การบำบัดทดแทนไต

4. การปลูกถ่ายไขกระดูก

5. ค่าบริการทางการแพทย์กรณีทันตกรรม (ถอนฟัน อุดฟัน และขูดหินปูน)

ข. กรณีเจ็บป่วยทั่วไป

ผู้ประกันตนเจ็บป่วยหรือประสบอันตราย มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลใน
โรงพยาบาลที่ท่านเลือกตามบัตรรับรองสิทธิหรือสถานพยาบาลเครือข่ายโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ
และได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ระหว่างที่หยุดพักรักษาตัวตามคำสั่งแพทย์ในจำนวนครั้งหนึ่ง
ของค่าจ้างตามจำนวนวันที่หยุดจริงไม่เกินครั้งละ 90 วัน และไม่เกิน 180 วันในหนึ่งปี หากเจ็บป่วย
เรื้อรังจะได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ไม่เกิน 365 วัน โดยหลักฐานที่ต้องใช้แสดงเพื่อขอรับ
บริการทางการแพทย์จากโรงพยาบาล ได้แก่ บัตรรับรองสิทธิฯ บัตรประจำตัวประชาชน ส่วนการ
ขอรับเงินทดแทนการขาดรายได้ คือ แบบคำขอรับประโยชน์ทดแทน (สปส.2-01) ใบรับรองแพทย์

หนังสือรับรองจากนายจ้าง และสำเนาสมุดบัญชีเงินฝากธนาคารหน้าแรกที่มีชื่อ-เลขที่บัญชี (กรณีขอรับเงินทางธนาคาร)

ค. กรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน

เนื่องจากมีความจำเป็นจะต้องได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร่งด่วน มิฉะนั้น อาจจะเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ ผู้ประกันตนสามารถเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลที่อยู่ใกล้ที่เกิดเหตุที่สุด โดยผู้ประกันตนหรือญาติหรือผู้เกี่ยวข้องจะต้องรีบแจ้งให้โรงพยาบาลตามบัตรรับรองสิทธิ ทราบโดยด่วน เพื่อจะได้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลต่อไป สำหรับค่ารักษาพยาบาลที่เกิดขึ้นก่อนการแจ้งให้โรงพยาบาลตามบัตรรับรองสิทธิ ทราบสำนักงานประกันสังคมจะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายใน 3 วัน (72 ชั่วโมง) ตามประเภทและอัตราที่ประกาศกำหนด ส่วนค่าใช้จ่าย ที่เกินอยู่ในความรับผิดชอบของสถานพยาบาลตามบัตรรับรองสิทธิ นับตั้งแต่วันที่สถานพยาบาลตามบัตรฯ ได้รับแจ้ง

1. เข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของรัฐ ไม่ว่าจะกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน สามารถเบิกได้ ดังนี้

1.1 ผู้ป่วยนอก สามารถเบิกค่ารักษาพยาบาลได้ เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

1.2 ผู้ป่วยใน สามารถเบิกค่ารักษาพยาบาลได้ เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นภายในระยะเวลาไม่เกิน 72 ชั่วโมง (ยกเว้น ค่าห้องและอาหารเบิกได้ไม่เกินวันละ 700 บาท)

- กรณีประสบอันตรายผู้ประกันตนสามารถขอรับค่าบริการทางการแพทย์ คืบได้ โดยไม่จำกัดจำนวนครั้ง

- กรณีประสบอันตรายผู้ประกันตนสามารถขอรับค่าบริการทางการแพทย์ คืบได้ประเภทผู้ป่วยนอก และผู้ป่วยใน ประเภทละไม่เกิน 2 ครั้งต่อไป

2. เข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของเอกชน

2.1 กรณีผู้ป่วยนอก

- สามารถเบิกค่าบริการทางการแพทย์ เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินครั้งละ 1,000 บาท

- สามารถเบิกค่าบริการทางการแพทย์ เท่าที่จ่ายจริง เกินครั้งละ 1,000 บาท ได้หากมีการตรวจรักษาตามรายการในประกาศ ดังนี้

การให้เลือด หรือส่วนประกอบของเลือด การฉีดสารต่อต้านพิษจากเชื้อบาดทะยัก การฉีดวัคซีนหรือเซรุ่มป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเฉพาะเข็มแรก การตรวจอัลตราซาวด์ กรณีที่มีภาวะฉุกเฉินเฉียบพลันในช่องท้อง การตรวจด้วย CT-SCAN หรือ MRI จ่ายตามเงื่อนไข

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับใช้ในวงจำกัดเพื่อการสื่อสารเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์อื่นใดได้โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำหนด การชดเชยค่าเสียหาย กรณีตกเลือดหลังคลอด หรือตกเลือดจากการแท้งบุตร ค่าพินัยชีพ และ กรณีที่มีการสังเกตอาการในห้องสังเกตอาการตั้งแต่ 3 ชั่วโมงขึ้นไป

2.2 ผู้ป่วยใน

- ค่ารักษาพยาบาล กรณีที่ไม่ได้รักษาในห้อง ICU เบิกได้ไม่เกินวันละ 2,000 บาท

- ค่าห้องและค่าอาหารไม่เกินวันละ 700 บาท

- ค่าห้อง ค่าอาหาร ค่ารักษาพยาบาลกรณีที่ได้รับรักษาในห้อง ICU เบิกได้ไม่เกินวันละ 4,500 บาท

- กรณีที่มีความจำเป็นต้องผ่าตัดใหญ่ เบิกได้ไม่เกินครั้งละ 8,000 - 16,000 บาท ตามระยะเวลาการผ่าตัด

- การพินัยชีพรวมค่ายาและอุปกรณ์ไม่เกิน 4,000 บาท

- ค่าตรวจทางห้องปฏิบัติการ และหรือเอกซเรย์ เบิกได้ในวงเงินไม่เกินรายละ 1,000 บาท

- กรณีมีความจำเป็นต้องตรวจวินิจฉัยพิเศษ ได้แก่ การตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ การตรวจหัวใจด้วยคลื่นเสียงสะท้อนความถี่สูง การตรวจคลื่นสมอง การตรวจอัลตราซาวด์ การสวนเส้นเลือดหัวใจและเอกซเรย์ การส่องกล้อง การตรวจด้วยการฉีดสี การตรวจด้วย CT SCAN หรือ MRI จ่ายตามเงื่อนไขที่กำหนด

3. กรณีเจ็บป่วยฉุกเฉินเบิกได้ไม่เกินปีละ 2 ครั้ง กรณีอุบัติเหตุเบิกได้โดยไม่จำกัดจำนวนครั้ง นอกจากนี้ หากจำเป็นต้องส่งตัวผู้ป่วยไปตรวจวินิจฉัย หรือรักษาต่อยังสถานพยาบาลอื่น สามารถเบิกค่าพาหนะได้อีก กรณีอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดเดียวกัน หากใช้รถหรือเรือพยาบาล จ่ายเท่าที่จ่ายจริงไม่เกิน 500 บาท/ครั้ง แต่หากใช้พาหนะรับจ้างหรือพาหนะส่วนบุคคลหรือพาหนะอื่น ๆ เหมาะจ่ายในอัตรา 300 บาท/ครั้ง ถ้าอยู่ในท้องที่จังหวัดอื่น สปส.จ่ายเพิ่มให้อีกกิโลเมตรละ 6 บาท

ง. กรณีประสบอันตราย

ผู้ประกันตนเจ็บป่วยหรือประสบอันตราย มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลที่เลือกตามบัตรรับรองสิทธิ หรือสถานพยาบาลเครือข่ายโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ และได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ระหว่างที่หยุดพักรักษาตัวตามคำสั่งแพทย์ ในจำนวนครั้งหนึ่งของค่าจ้างตามจำนวนวันที่หยุดจริงไม่เกินครั้งละ 90 วัน และไม่เกิน 180 วันในหนึ่งปี หากเจ็บป่วยเรื้อรังจะได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ไม่เกิน 365 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จ. ค่าพาหนะกรณีย้ายสถานพยาบาล

หากจำเป็นต้องส่งตัวผู้ป่วยไปตรวจวินิจฉัย หรือรักษาต่อยังสถานพยาบาลอื่น สามารถเบิกค่าพาหนะได้อีก กรณีอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดเดียวกัน หากใช้รถหรือเรือพยาบาลจ่าย เท่าที่จ่ายจริงไม่เกิน 500 บาท/ครั้ง แต่หากใช้พาหนะรับจ้างหรือพาหนะส่วนบุคคลหรือพาหนะอื่นๆ เหม่าจ่ายในอัตรา 300 บาท/ครั้ง ถ้าอยู่ในท้องที่จังหวัดอื่น สปส.จ่ายเพิ่มให้อีกกิโลเมตรละ 6 บาท

ฉ. กรณีขอรับเงินทดแทนการขาดรายได้

การขอรับเงินทดแทนการขาดรายได้ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากการขาดรายได้ ในอัตราร้อยละ 50 ของค่าจ้าง ผ่านทางบัญชีธนาคารของผู้ประกันตน ซึ่งให้บริการ 8 ธนาคาร ได้แก่ ธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด มหาชน (เริ่มใช้ 1 ตุลาคม 2549) และธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย (เริ่มใช้ 1 มกราคม 2550) ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข กล่าวคือ ผู้ประกันตนต้องหยุดงานตามคำสั่งแพทย์ ครั้งหนึ่งไม่เกิน 90 วัน และใน 1 ปีปฏิทิน ต้องไม่เกิน 180 วัน ในกรณีเจ็บป่วยเรื้อรัง มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้เกิน 180 วัน แต่ไม่เกิน 365 วัน

ช. กรณีทันตกรรม (ถอนฟัน อุดฟัน ขูดหินปูน และใส่ฟันเทียม)

ผู้ประกันตนมีสิทธิเข้ารับบริการบริการทางการแพทย์ ณ สถานพยาบาลใดก็ได้ในกรณี ถอนฟัน อุดฟัน ขูดหินปูน โดยสำรองเงินจ่ายไปก่อนและนำหลักฐานมาขอเบิกเงินคืนได้ในอัตราไม่เกิน 250 บาท/ครั้ง ปีละไม่เกิน 500 บาท และมีสิทธิใส่ฟันเทียมชนิดถอดได้ฐานอคริลิก 1-5 ซี่ ในวงเงินไม่เกิน 1,200 บาท มากกว่า 5 ซี่ ในวงเงินไม่เกิน 1,400 บาท ภายในระยะเวลา 5 ปี ตั้งแต่วันที่ใส่ฟันเทียมชนิดถอดได้ฐานอคริลิก

ซ. กรณีการบำบัดทดแทนไต

ผู้ประกันตนที่เจ็บป่วยด้วยโรคไตวายเรื้อรังระยะสุดท้าย และได้รับอนุมัติให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าบริการทางการแพทย์กรณีบำบัดทดแทนไต ตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข และอัตราค่าบริการทางการแพทย์ที่สำนักงานประกันสังคมกำหนด ดังนี้

1. วิธีฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียมจ่ายให้แก่สถานพยาบาลในความตกลง และให้บริการผู้ประกันตนในอัตราไม่เกิน 1,500 บาทต่อครั้ง และไม่เกิน 3,000 บาทต่อสัปดาห์

2. วิธีล้างช่องท้องด้วยน้ำยาแบบถาวรจ่ายให้แก่สถานพยาบาลในความตกลง และให้บริการผู้ประกันตนในอัตราเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินเดือนละ 15,000 บาท กรณีในช่วงเดือนแรกที่ได้รับ อนุมัติจะได้รับไม่เกินวันละ 500 บาท ตั้งแต่วันที่มิสิทธิจนถึงวันสิ้นเดือน

3. วิธีปลูกถ่ายไต จ่ายให้แก่สถานพยาบาลในความตกลง และให้บริการผู้ประกันตน ดังนี้

- ค่าใช้จ่ายก่อนการปลูกถ่ายไตเท่าที่จ่ายจริง ในอัตราไม่เกิน 30,000 บาทต่อราย

- ค่าใช้จ่ายระหว่างการปลูกถ่ายไตเหมาะสมจ่ายในอัตราไม่เกิน 230,000 บาท โดยครอบคลุมผู้ประกันตนและผู้บริจาคไต เป็นเวลา 60 วัน นับแต่วันที่ทำการผ่าตัดปลูกถ่ายไต รวมทั้งรักษาภาวะการสลัดไต อย่างเฉียบพลันของผู้ประกันตนเป็นเวลา 2 ปี นับแต่วันที่ทำการผ่าตัดปลูกถ่ายไต

- ค่าใช้จ่ายหลังการปลูกถ่ายไตสำหรับสถานพยาบาลที่ปลูกถ่ายไตให้แก่ผู้ประกันตนที่มีสิทธิโดยครอบคลุมการตรวจรักษา ยากดภูมิคุ้มกัน ตรวจทางห้องปฏิบัติการ ตรวจบัสสภาวะ ตรวจระดับยากดภูมิคุ้มกันเหมาะสมจ่ายในอัตรา ดังนี้

ปีที่ 1 เดือนที่ 1-6 เดือนละ 30,000 บาท

เดือนที่ 7-12 เดือนละ 20,000 บาท

ปีที่ 2 เดือนที่ 1-6 เดือนละ 15,000 บาท

ปีที่ 3 เป็นต้นไป เดือนละ 10,000 บาท

สิทธิประโยชน์ทดแทนสำหรับค่าใช้จ่ายหลังการปลูกถ่ายไตสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ 1 ของเดือนถัดไปในกรณีดังต่อไปนี้

แบบถาวร

1. กลับเข้ารับการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียมหรือการล้างช่องท้องด้วยน้ำยา
2. สิ้นสุดสภาพการเป็นผู้ประกันตน
3. เสียชีวิต
4. การปลูกถ่ายไขกระดูก

สำนักงานประกันสังคมจะจ่ายค่าบริการทางการแพทย์ให้แก่สถานพยาบาลที่ทำการปลูกถ่ายไขกระดูก และได้ทำข้อตกลงกับสำนักงานประกันสังคม ดังนี้

ก. ค่าบริการทางการแพทย์ กรณีปลูกถ่ายไขกระดูก ตามหลักเกณฑ์และอัตรา ดังนี้

(1) ค่าบริการทางการแพทย์นับแต่วันที่เริ่มต้นที่ผู้ประกันตนเข้ารับการรักษาตัวในสถานพยาบาลเพื่อทำการปลูกถ่ายไขกระดูก จนถึงผู้ประกันตนได้รับการไขกระดูก (stem cell) เหมาะจ่ายเป็นเงิน 500,000 บาท (ห้าแสนบาทถ้วน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) ค่าบริการทางการแพทย์นับตั้งแต่ที่ผู้ประกันตนได้รับไขกระดูก (stem cell) จนถึงวันที่จำหน่ายออกจากสถานพยาบาล เหมาะจ่ายเป็นจำนวนเงิน 250,000 บาท (สองแสนห้าหมื่นบาทถ้วน)

ข. ค่าบริการทางการแพทย์กรณีการตรวจเนื้อเยื่อ เพื่อปลูกถ่ายไขกระดูก สำหรับผู้ประกันตนในรายชื่อที่ไม่สามารถทำการปลูกถ่ายไขกระดูกได้ตามหลักเกณฑ์และอัตรา ดังนี้

(1) ผู้ประกันตนจะต้องได้รับการอนุมัติจากสำนักงานให้เข้ารับการปลูกถ่ายไขกระดูกก่อนที่จะเข้ารับตรวจเนื้อเยื่อ

(2) ค่าบริการทางการแพทย์ กรณีการตรวจเนื้อเยื่อ ระหว่างผู้ประกันตนกับพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน และผลการตรวจเนื้อเยื่อไม่สามารถเข้ากันได้ เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินรายละ 7,000 บาท (เจ็ดพันบาทถ้วน) จำนวนรายเท่าที่จ่ายจริง รวมทั้งผู้ประกันตนด้วย

(1.2) กรณีคลอดบุตร

หลักเกณฑ์และสิทธิประโยชน์

ก. การตรวจสอบสิทธิ

1. ตรวจสอบว่าผู้ประกันตนเป็นลูกจ้างในสถานประกอบการที่ได้รับการลดส่วนกรณีคลอดบุตรหรือไม่ ถ้าใช่ให้วินิจฉัยเป็นกรณีไม่มีสิทธิ

2. ตรวจสอบประวัติการขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตรของผู้ประกันตน ถ้าเคยใช้สิทธิครบ 2 ครั้งแล้วให้วินิจฉัยเป็นกรณีไม่มีสิทธิ

3. ตรวจสอบวันที่คลอดบุตร

4. คลอดบุตรก่อนวันที่ 1 มกราคม 2550 ใช้สิทธิตามประกาศคณะกรรมการแพทย์ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ลงวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2548

5. คลอดบุตรตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2550 ใช้สิทธิตามประกาศคณะกรรมการแพทย์ ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทน ในกรณีคลอดบุตร ลงวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2549

6. ตรวจสอบการจ่ายเงินสมทบครบ 7 เดือนภายใน 15 เดือนก่อนเดือนที่คลอดบุตร ถ้าไม่ครบ 7 เดือนให้วินิจฉัยเป็นกรณีไม่มีสิทธิ

ข. การวินิจฉัย

1. คลอดบุตรก่อนวันที่ 1 มกราคม 2550

1.1 ตรวจสอบสถานที่คลอดบุตร ถ้าเป็นสถานพยาบาลตามบัตรรับรองสิทธิหรือเครือข่ายของสถานพยาบาลตามบัตรรับรองสิทธิฯ ของผู้ประกันตนหรือของคู่สมรสหรือของสามีหรือไม่ ถ้าใช่ให้วินิจฉัยเป็นกรณีไม่มีสิทธิ

1.2 ถ้าไม่ใช่สถานพยาบาลตามบัตรรับรองสิทธิหรือเครือข่ายให้วินิจฉัยจ่ายค่าบริการทางการแพทย์เหมาจ่ายกรณีคลอดบุตรให้แก่ผู้ประกันตนในอัตรา 6,000 บาทต่อการคลอดบุตรหนึ่งครั้ง*

2. คลอดบุตรตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2550 เวลา 00.00 น. เป็นต้นไป

2.1 คลอดบุตรที่ใดก็ได้ ให้วินิจฉัยจ่ายค่าบริการทางการแพทย์เหมาจ่ายกรณีคลอดบุตรให้แก่ผู้ประกันตนในอัตรา 12,000 บาทต่อการคลอดบุตรหนึ่งครั้ง

2.2 กรณีผู้ประกันตนเข้ารับบริการทางการแพทย์กรณีคลอดบุตรในสถานพยาบาลตามบัตรรับรองสิทธิก่อนวันที่ 1 มกราคม 2550 แต่มีการคลอดบุตรตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2550 ตั้งแต่เวลา 00.00 น. เป็นต้นไป สถานพยาบาลตามบัตรรับรองสิทธิยังต้องรับผิดชอบจนสิ้นสุด การรักษาผู้ประกันตนไม่ต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาล และผู้ประกันตนสามารถนำสูติบัตรมาขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตรได้ ให้วินิจฉัยจ่ายค่าบริการทางการแพทย์เหมาจ่ายกรณีคลอดบุตรให้แก่ผู้ประกันตนในอัตรา 12,000 บาทต่อการคลอดบุตรหนึ่งครั้ง

(1.3) กรณีทุพพลภาพ

ก. หลักเกณฑ์ที่จะให้มีสิทธิ คือ

จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 เดือนภายในระยะเวลา 15 เดือน ก่อนวันที่คณะกรรมการแพทย์กำหนดให้เป็นทุพพลภาพ

ข. สิทธิที่จะได้รับ

1. ค่ารักษาพยาบาล จ่ายเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินเดือนละ 2,000 บาท

2. เงินทดแทนการขาดรายได้ ได้รับในอัตราร้อยละ 50 ของค่าจ้างเป็นรายเดือนตลอดชีวิต ค่าอวัยวะเทียม / อุปกรณ์ / อุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรค

3. ค่าทำศพ

- กรณีผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ผู้จัดการศพมีสิทธิได้รับค่าทำศพ 40,000 บาท เงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพถึงแก่ความตายผู้มีสิทธิได้รับดังนี้

- ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไปแต่ไม่ถึง 10 ปี จะได้รับเงินสงเคราะห์เท่ากับค่าจ้างเฉลี่ยหนึ่งเดือนครึ่ง

- ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป จะได้รับเงินสงเคราะห์เท่ากับค่าจ้างเฉลี่ยห้าเดือน

หมายเหตุ : เฉพาะผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพตั้งแต่วันที่ 30 มีนาคม 2538

: ค่าทำศพ 40,000 บาท เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 29 ธันวาคม 2550 เป็นต้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1.4) กรณีเสียชีวิต

หลักเกณฑ์และสิทธิประโยชน์

1. จ่ายเงินสมทบในส่วนของกรณีตายมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 เดือน ภายในระยะเวลา 6 เดือน

2. ผู้มีสิทธิได้รับค่าทำศพ 40,000 บาท

3. ผู้มีสิทธิจะได้รับเงินสงเคราะห์กรณีตาย ดังนี้

- ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป แต่ไม่ถึง 10 ปี จะได้รับเงินสงเคราะห์เท่ากับค่าจ้างเฉลี่ยหนึ่งเดือนครึ่ง

- ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป จะได้รับเงินสงเคราะห์เท่ากับค่าจ้างเฉลี่ยห้าเดือน

4. ผู้จัดการศพ

- บุคคลซึ่งผู้ประกันตน ทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพ และได้เป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

- คู่สมรส บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนที่มีหลักฐานแสดงว่า เป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

- บุคคลอื่นที่มีหลักฐานแสดงว่า เป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(1.5) กรณีสงเคราะห์บุตร

ก. หลักเกณฑ์ที่จะทำให้มีสิทธิ คือ

จ่ายเงินสมทบในส่วนของกรณีสงเคราะห์บุตรมาแล้วไม่น้อยกว่า 12 เดือน ภายในระยะเวลา 36 เดือน ก่อนเดือนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทน และเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 หรือ มาตรา 39

ข. สิทธิที่จะได้รับ

เงินสงเคราะห์บุตรเหมาจ่ายเดือนละ 350 บาทต่อบุตรหนึ่งคน

ค. เงื่อนไขบุตรที่ได้รับการสงเคราะห์

1. เงินสงเคราะห์บุตรสำหรับบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งมีอายุไม่เกิน 6 ปี บริบูรณ์ จำนวนคราวละไม่เกิน 2 คน (บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายดังกล่าว ไม่รวมถึงบุตรบุญธรรมหรือบุตรซึ่งได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่น)

2. ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรสำหรับบุตรซึ่งมีอายุไม่เกิน 6 ปีบริบูรณ์ เว้นแต่ผู้ประกันตนเป็นผู้ทุพพลภาพหรือถึงแก่ความตาย ในขณะที่บุตรมีอายุไม่เกิน 6 ปีบริบูรณ์ จะมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนต่อจนอายุ 6 ปีบริบูรณ์

3. ในกรณีที่ผู้ประกันตนชายไม่ได้จดทะเบียนสมรส บุตรจึงมีใช้บุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ประกันตนชายสามารถดำเนินการให้บุตรเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายได้ 3 วิธี คือ

- จดทะเบียนสมรสกับมารดาของบุตร
- จดทะเบียนรับรองบุตร
- ยื่นคำร้องต่อศาลให้ศาลมีคำพิพากษาว่าเป็นบุตร

(1.6) กรณีชราภาพ

ก. เงื่อนไขการเกิดสิทธิกรณีบำนาญชราภาพ

1. จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่า 180 เดือนไม่ว่าระยะเวลา 180 เดือนจะติดต่อกันหรือไม่ก็ตาม

2. มีอายุครบ 55 ปีบริบูรณ์
3. ความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลง

ข. เงื่อนไขการเกิดสิทธิกรณีบำเหน็จชราภาพ

1. จ่ายเงินสมทบไม่ครบ 180 เดือน
2. ความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลง
3. มีอายุครบ 55 ปีบริบูรณ์ หรือเป็นผู้ทุพพลภาพ หรือถึงแก่ความตาย

ค. ประโยชน์ทดแทนกรณีบำนาญชราภาพ

1. กรณีจ่ายเงินสมทบมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 180 เดือน มีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพเป็นรายเดือนใน อัตราร้อยละ 15 ของค่าจ้างเฉลี่ย 60 เดือนสุดท้ายที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบก่อนความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลง

2. กรณีที่มีการจ่ายเงินสมทบเกิน 180 เดือน ให้ปรับเพิ่มอัตราบำนาญชราภาพตามข้อ 1 ขึ้นอีกในอัตราร้อยละ 1 ต่อ ระยะเวลาการจ่ายเงินสมทบทุก 12 เดือน สำหรับระยะเวลาที่จ่ายเงินสมทบเกินกว่า 180 เดือน

ง. ประโยชน์ทดแทนกรณีบำเหน็จชราภาพ

1. กรณีที่มีการจ่ายเงินสมทบต่ำกว่า 12 เดือน ให้จ่ายเงินบำเหน็จชราภาพ มีจำนวนเท่ากับจำนวนเงินสมทบที่ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบ เพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรและกรณีชราภาพ

2. กรณีที่มีการจ่ายเงินสมทบตั้งแต่ 12 เดือนขึ้นไป ให้จ่ายเงินบำเหน็จชราภาพ มีจำนวนเท่ากับจำนวนเงินสมทบที่ผู้ประกันตนและนายจ้างจ่ายเงินสมทบ เพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรและกรณีชราภาพ พร้อมผลประโยชน์ตอบแทน ตามที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด

3. กรณีผู้รับเงินบำนาญชราภาพถึงแก่ความตายภายใน 60 เดือน นับแต่เดือนที่มีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพ ให้จ่ายเงินบำเหน็จชราภาพจำนวน 10 เท่าของเงินบำนาญชราภาพรายเดือนที่ได้รับคราวสุดท้ายก่อนถึงแก่ความตาย

(1.7) กรณีว่างงาน

ก. หลักเกณฑ์ที่จะทำให้มีสิทธิ คือ จ่ายเงินสมทบในส่วนของกรณีว่างงานมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 เดือน ภายในระยะเวลา 15 เดือนก่อนการว่างงาน

ข. เงื่อนไขการเกิดสิทธิ

1) ต้องขึ้นทะเบียนผู้ว่างงานที่สำนักงานจัดหางานของรัฐภายใน 30 วันนับแต่วันที่ว่างงาน โดยไม่ต้องรอหนังสือรับรองการออกจากงาน เพื่อเป็นการแสดงสิทธิในเมืองต้น

2) มีความสามารถในการทำงาน และพร้อมที่จะทำงานที่เหมาะสมตามที่จัดหา

ให้

3) ต้องไม่ปฏิเสธการฝึกงาน

4) ต้องรายงานต่อเจ้าหน้าที่สำนักงานจัดหางาน ไม่น้อยกว่าเดือนละ 1 ครั้ง

5) ผู้ที่ว่างงานต้องไม่ถูกเลิกจ้างเนื่องจากกรณี

- ทุจริตต่อหน้าที่

- กระทำผิดอาญาโดยเจตนาแก่นายจ้าง

- จงใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหาย

- ผ่าฝืนข้อบังคับ หรือระเบียบเกี่ยวกับการทำงาน หรือคำสั่งอันชอบด้วย

กฎหมายในกรณีร้ายแรง

- ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลา 7 วันทำงานติดต่อกัน โดยไม่มีเหตุอันควร

- ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้นายจ้างได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

- ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษา

6) ต้องมิใช่ผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ

7) มีสิทธิรับประโยชน์ทดแทน เริ่มตั้งแต่วันที่ 8 นับแต่ วันว่างงานจากการทำงานกับนายจ้างรายสุดท้าย

8) ไม่เป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจตามมาตรา 39

ค. สิทธิที่จะได้รับประโยชน์ทดแทน

กรณีถูกเลิกจ้าง ได้รับเงินทดแทนระหว่างการว่างงานปีละไม่เกิน 180 วัน ในอัตราร้อยละ 50 ของค่าจ้าง โดยคำนวณจากฐานเงินสมทบสูงสุดไม่เกิน 15,000 บาท

กรณีสมัครใจลาออก ได้รับเงินทดแทนระหว่างการว่างงาน ปีละไม่เกิน 90 วัน ในอัตราร้อยละ 30 ของค่าจ้าง โดยคำนวณจากฐานเงินสมทบสูงสุดไม่เกิน 15,000 บาท หากใน

1 ปีปฏิทินมีการยื่นขอรับเงินทดแทนระหว่างการว่างงานเกินกว่า 1 ครั้ง ให้นับระยะเวลาการรับเงินทดแทนระหว่างการว่างงานรวมกันไม่เกิน 180 วัน เงินทดแทนการขาดรายได้จะจ่ายเป็นงวดเดือน โดยโอนเงินผ่านบัญชีธนาคารตามที่ผู้ประกันตนแจ้ง

2.2 ความรู้และเจตคติ

2.2.1 ความรู้

(1) ความหมายของความรู้

ได้มีผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ดังต่อไปนี้

Bloom et al. (1971 : 271) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการระลึกถึงสิ่งเฉพาะเรื่อง หรือเรื่องทั่วไป ระลึกถึงวิธีการ กระบวนการหรือสถานที่ต่างๆ โดยเน้นความจำ

Good (1973 : 531) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง ข้อเท็จจริง (Facts) ความจริง (Truth) กฎเกณฑ์และข้อมูลต่างๆ ที่มนุษย์ได้รับ และรวบรวมไว้จากมวลประสบการณ์ต่าง ๆ

Webster's New Universal (1977 : 531) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง สิ่งที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ และโครงสร้างที่เกิดขึ้นจากการศึกษา หรือการค้นคว้า หรือเป็นความรู้เกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของ หรือบุคคลซึ่งได้รับจากการสังเกต ประสบการณ์ หรือจากรายงานการรับรู้ ข้อเท็จจริงสิ่งเหล่านี้ต้องชัดเจน และต้องอาศัยเวลา

Mark (1980 : 45) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนที่จะรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมนั้นๆ โดยแบ่งออกเป็นความรู้ต่อสถานการณ์หนึ่งๆ หรือความรู้ต่อเรื่องในระดับกว้าง

ไพศาล หวังพาณิชย์ (2526 : 96) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง บรรดาข้อเท็จจริง หรือรายละเอียดของเรื่องราว การกระทำอันเป็นประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งสะสมและถ่ายทอดสืบต่อกันไป ส่วนความเข้าใจนั้นหมายถึงความสามารถในการนำความรู้ ความจำไปดัดแปลงปรับปรุงเพื่อให้สามารถจับใจความอธิบาย หรือเปรียบเทียบย่อเรื่องราว ความคิด ข้อเท็จจริงต่างๆ ได้

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2533 : 1-3) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง การรับรู้จากประสบการณ์ โครงสร้าง หน้าที่ บุคคล ที่เกิดจากการสังเกต ประสบการณ์ การศึกษา และค้นคว้า

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2535 : 7) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง การระลึกถึงเรื่องราวต่างๆ ที่เคยมีประสบการณ์มาแล้ว และรวมถึงการจำเนื้อเรื่องต่างๆ ทั้งที่ปรากฏอยู่ในแต่ละเนื้อหาวิชาและที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชานั้นด้วย เช่น ระลึกหรือจำได้ถึงวัตถุประสงค์ วิธีการ แบบแผน และเค้าโครงของเรื่องนั้นๆ

จากคำจำกัดความทั้งหมดที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความรู้ หมายถึง ข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ และรายละเอียดต่างๆ ที่มนุษย์ได้รับ รวมทั้งที่เกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของ และบุคคล ซึ่งได้จากการสังเกต ไม่วากรณณ์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสบการณ์ หรือการค้นคว้า การรับรู้สิ่งต่างๆ เหล่านี้ต้องอาศัยเวลา และมนุษย์ได้มีการเก็บรวบรวมเอาไว้

(2) แนวคิดเกี่ยวกับความรู้

แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้ (Knowledge) เป็นแนวคิดเพื่อสนับสนุนว่า ความรู้มีผลทำให้เจตคติของบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงไป ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 10-11) กล่าวว่า ความรู้เป็นพฤติกรรมขั้นต้นซึ่งผู้เรียนเพียงแต่จำได้ อาจจะได้โดยสำนึกได้ หรือ โดยการมองเห็นหรือได้ยิน จำได้ ความรู้ขั้นนี้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ โครงสร้าง และวิธีการแก้ปัญหาเหล่านี้

สุรพงษ์ โสภนะเสถียร (2533 : 1-3) กล่าวว่า ความรู้เป็นผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของมนุษย์ และผลกระทบต่อผู้รับสารในเชิงความรู้ ในแนวความคิดทางการสื่อสาร อาจปรากฏได้จากสาเหตุ 5 ประการ ดังนี้

1. การตอบข้อสงสัย (Ambiguity Resolution) ผู้รับสารมักแสวงหาข่าวสารอยู่เสมอจึงต้องอาศัยสื่อต่างๆ เพื่อตอบข้อสงสัย และความสับสนของคน
2. การสร้างเจตคติ (Attitude Formation) ผลกระทบเชิงความรู้ต่อการปลูกฝังเจตคตินั้นส่วนมากมักใช้กับการเผยแพร่นวัตกรรมเพื่อให้เกิดการยอมรับ
3. การกำหนดวาระ (Agenda Setting) เป็นผลกระทบเชิงความรู้ที่สื่อ (Media) กระจายออกไปเพื่อให้ประชาชนตระหนัก และผูกพันกับประเด็นวาระที่สื่อกำหนดขึ้น หากตรงกับค่านิยมแล้วผู้รับสารก็จะเลือกข่าวนั้น
4. การพอกพูนระบบความเชื่อ (Expansion of the Belief System) การสื่อสารในสังคมมักกระจายความเชื่อ ค่านิยม และอุดมการณ์ด้านต่างๆ ไปสู่ประชาชน
5. การรู้แจ้งต่อค่านิยม (Value Clarification) ความขัดแย้งในเรื่องค่านิยม และอุดมการณ์เป็นภาวะปกติของสังคม สื่อมวลชนที่นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริง ย่อมทำให้ประชาชนผู้รับข่าวสารเข้าใจถึงค่านิยมได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ดังนั้นการเกิดความรู้ระดับใดก็ตาม ย่อมมีความสัมพันธ์กับความรู้สึนึกคิด ซึ่งมีผลมาจากการสั่งสมประสบการณ์ เกิดความคิด ความรู้สึก หรืออาจเข้าใจได้ว่าความรู้เป็นป่อเกิดเจตคติ

(3) ระดับความรู้

อนันต์ ศรีโสภณ (2525 : 14) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง ความสามารถในทางพุทธิปัญญา ประกอบด้วยความรู้ ความสามารถ และทักษะต่างๆ ทางสมอง แบ่งเป็น 6 ชั้น ซึ่งเรียงจากพฤติกรรมที่ง่ายไปหาพฤติกรรมที่ยาก ดังต่อไปนี้

1. ความรู้ (Knowledge) : ความจำในสิ่งที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน

1.1 ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาโดยเฉพาะ

- ความรู้เกี่ยวกับความหมายต่างๆ

- ความรู้เกี่ยวกับความจริงต่างๆ ซึ่งได้แก่ เวลา เหตุการณ์ บุคคล สถานที่ แหล่งกำเนิด ฯลฯ

1.2 ความรู้เกี่ยวกับวิธีและการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งในสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ

- ความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบแผนต่าง ๆ
- ความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มและการจัดลำดับ
- ความรู้เกี่ยวกับการจำแนกและแบ่งประเภทของสิ่งต่าง ๆ
- ความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีการดำเนินงานของสิ่งหนึ่งสิ่งใด

1.3 ความรู้เกี่ยวกับการรวบรวมแนวความคิดและโครงสร้างของสิ่งหนึ่งสิ่งใด

- ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและโครงสร้าง

2. ความเข้าใจ (Comprehension) : การเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น

2.1 การแปล (แปลจากแบบหนึ่งไปสู่แบบหนึ่งโดยรักษาความหมายไว้ได้ถูกต้อง)

2.2 การตีความหมาย (การอธิบาย หรือเรียบเรียงเนื้อหาที่เสียใหม่ให้เข้าใจง่าย)

2.3 การขยายความ (การขยายความหมายของข้อมูลที่มีอยู่ให้ไกลออกไปกว่าเดิม)

3. การนำไปใช้ (Application) : ความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ ซึ่งจะต้องอาศัยความสามารถ หรือทักษะทางด้านความเข้าใจดังกล่าวมาแล้ว การนำความรู้ไปใช้นี้ก็กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การแก้ปัญหาที่ตนเอง

4. การวิเคราะห์ (Analysis) : การแยกเรื่องราวออกไปสู่ส่วนประกอบย่อยๆ

4.1 การวิเคราะห์ส่วนประกอบต่างๆ

4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบนั้น

4.3 การวิเคราะห์หลักหรือวิธีการรวบรวมส่วนประกอบต่างๆ เข้าด้วยกัน

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) : การรวบรวมส่วนประกอบต่างๆ เข้าด้วยกัน

5.1 การกระทำที่เป็นสื่อให้ผู้อื่นเข้าใจความหมาย

5.2 การกระทำที่เกี่ยวกับแผนงานหรือข้อเสนอตามวิธีการต่างๆ

5.3 การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบต่างๆ

6. การประเมินผล (Evaluation) การตัดสินคุณค่าในสิ่งที่กำหนดความมุ่งหมายได้โดยการ

ใช้เกณฑ์แน่นอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

6.1 การตัดสินใจโดยอาศัยเหตุการณ์ภายในสิ่งนั้นเป็นเกณฑ์

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามตัดแต่งเปลี่ยนแปลง และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 การตัดสินใจโดยอาศัยเกณฑ์ภายนอกมาพิจารณา

จากแนวความคิดเรื่องความรู้ความเข้าใจดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความรู้ความเข้าใจ เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกันโดยตรง และรวมถึงการนำความรู้ความเข้าใจนั้นไปใช้ในสถานการณ์จริง ๆ ได้ ตามขั้นตอนทักษะต่าง ๆ ทางสมอง 6 ชั้น ดังกล่าว คือ ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล ทั้งนี้ ขึ้นกับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

(4) การวัดความรู้

วิธีที่จะวัดว่าใครมีความรู้ในเรื่องนั้นหรือไม่ สามารถทำได้ตั้งคำถามที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง วิธีการความรู้รวมยอดของเรื่องราวนั้น โดยจะถามแต่เพียงอย่างเดียว หรือครบทั้ง 3 อย่างก็ได้ ถ้าสามารถตอบได้ถูกต้องก็เรียกว่าเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องนั้น ถ้านึกไม่ออกเพราะลืมหรือตอบผิดก็เป็น ผู้ไม่มีความรู้ จึงอาจกล่าวได้ว่า คนที่มีความรู้คือ ผู้ที่จำเนื้อเรื่อง วิธีการ และรวมยอดของเรื่องนั้น ได้ กับสามารถระลึกทั้ง 3 สิ่งนั้นออกมาได้นั้นเอง (ชวาล แพรัตกุล. 2526 : 11)

การวัดความสามารถในการระลึก (Recall) เรื่องราว ข้อเท็จจริง หรือประสบการณ์ต่างๆ หรือเป็นการวัดการระลึกประสบการณ์เดิม ที่ผู้เรียนได้รับจากคำสอน การบอกกล่าว การฝึกฝน ของผู้สอน รวมทั้งจากตำราจากสิ่งแวดล้อมต่างๆ ด้วยคำถามวัดความรู้ความจำ แบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ (ไพศาล หวังพานิช. 2526 : 147-148)

1. ถามความรู้ในเนื้อเรื่อง เป็นการถามรายละเอียดของเนื้อหา ข้อเท็จจริงต่างๆ ของเรื่องราวทั้งหลาย เช่น ศัพท์และนิยาม กฎและความจริง
2. ถามความรู้ในวิธีการดำเนินการ เป็นการถามวิธีการปฏิบัติต่างๆ แบบแผนประเพณี ขั้นตอนของการปฏิบัติทั้งหลาย เช่น ระเบียบแผน ลำดับขั้นและแนวโน้ม การจัดประเภทเกณฑ์ หรือวิธีการต่างๆ
3. ถามความรู้รวมยอด เป็นการถามความสามารถในการจดจำข้อสรุป หรือหลักการ เรื่องราวที่เกิดจากการผสมผสาน หาลักษณะร่วมเพื่อรวบรวมและย่อลง เป็นหลักหรือหัวใจของ เนื้อหาอื่นๆ เช่น หลักวิชาและการขยายหลักวิชา ทฤษฎีและโครงสร้าง

2.2.2 เจตคติ

(1) ความหมายของเจตคติ

“เจตคติ” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Attitude” คำที่ใช้ในความหมายเดียวกัน คือ ทศนคติ ท่าที หรือความคิดเห็น ซึ่งมีนักจิตวิทยาและนักการศึกษา ได้ให้ความหมายของ “เจตคติ” ไว้ดังนี้

ประกาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 3) ได้ให้ความหมายของ “เจตคติ” ว่าเป็นความคิดเห็นที่มี อารมณ์เป็นส่วนประกอบ และพร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

สุชาติ ประสิทธิรัฐสินธุ์ และคณะ (2529 : 101) ให้ความหมายของ “เจตคติ” ว่าหมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งแสดงออกให้เห็นได้จากคำพูดหรือพฤติกรรมและ คนแต่ละคนมีเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากน้อยแตกต่างกัน เจตคติแม้จะเป็นนามธรรมแต่ก็เป็นสิ่งที่ เป็นจริงสำหรับบุคคลที่มีเจตคตินั้นๆ

บุญธรรม กิจปริดาภิสุทธิ (2531 : 112) อธิบายว่าความหมายของ “เจตคติ” หมายถึง กิริยาท่าทีรวม ๆ ของบุคคลที่เกิดจากความพร้อม หรือความโน้มเอียงของจิตใจซึ่งแสดงออกต่อสิ่ง ไร่นึง ๆ โดยแสดงออกมาในทางสนับสนุน ซึ่งมีความรู้สึกเห็นดีเห็นชอบต่อสิ่งไร่นั้น หรือในทาง ต่อต้าน ซึ่งมีความรู้สึกไม่เห็นดีเห็นชอบต่อสิ่งไร่นั้น

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2533 : 246) ได้อธิบายความหมายของ “เจตคติ” ว่า เจตคติเป็น อัชฌาสัย (disposition) หรือความโน้มเอียงที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งไร ที่อาจจะเป็นได้ทั้งคน วัตถุสิ่งของ หรือความคิด (ideas) เจตคติ อาจจะเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคล มีเจตคติบวกต่อสิ่งใด ก็จะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญต่อสิ่งนั้น ถ้ามีเจตคติลบ ก็จะหลีกเลี่ยง เจตคติ เป็นสิ่งที่เรียนรู้และเป็นการแสดงออกของค่านิยมและความเชื่อถือของบุคคล

Thurstone (1967 : 73) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า “เจตคติ” เป็นการแสดงออกทางด้าน ผลรวมของความโน้มเอียงหรือความรู้สึก ความมีอคติ หรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นอยู่ในใจก่อนความคิด ความกลัว การลงความเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

Good (1973 : 48) ได้ให้คำจำกัดความว่า “เจตคติ” คือ ความพร้อมที่จะแสดงออกใน ลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่จะสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่างของบุคคล หรือสิ่งใด ๆ เช่น รักเกลียด หรือกลัว หรือไม่พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้น ๆ

Robbin (1993 : 177) อธิบายว่า “เจตคติ” คือการประเมินสิ่งที่ชอบหรือไม่ชอบเกี่ยวกับ วัตถุ บุคคล หรือเหตุการณ์ ซึ่งสะท้อนถึงความรู้สึกเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง เช่น เมื่อฉันพูดว่า “ฉัน ชอบงานของฉัน” เป็นการแสดงความรู้สึกของฉันที่เกี่ยวข้องกับงาน

ดังนั้นสรุปได้ว่า “เจตคติ” คือลักษณะทางจิตใจของบุคคล ที่เกิดจากการเรียนรู้และ ประสบการณ์จากสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมให้ปรากฏออกมาตาม ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามความคิดของตนต่อบุคคล เหตุการณ์ วัตถุ หรือสถานที่ใน ลักษณะพึงพอใจและไม่พึงพอใจก็ได้ และพร้อมที่จะแสดงออกมาเป็นความคิดเห็น โดยเจตคติเป็น สิ่งที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สังเกตและประเมินได้จากคำพูดและพฤติกรรมที่บุคคลแสดง ออกมา

(2) องค์ประกอบของเจตคติ

เจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 อย่าง ดังที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2531 : 395-397) สรุปได้ ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ (cognitive component) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับ ความคิด ความเข้าใจ การใช้สติและเหตุผล ตลอดจนความเชื่อถือของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (affective component) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับ อารมณ์ ความรู้สึกของบุคคล เช่น ความรู้สึกชอบ เกลียด กลัว ที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งจะทำให้ บุคคลมีเจตคติทั้งทางบวกและลบต่อสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (behavioral component) คือ ความโน้มเอียงที่บุคคลจะแสดงตอบโต้ได้อย่างใดอย่างหนึ่งออกมา พฤติกรรมที่เขาแสดงออกมานั้นเกิดจากความรู้สึกที่เขามีอยู่

องค์ประกอบทั้ง 3 ด้านนี้จะมีความสอดคล้องกัน ถ้าองค์ประกอบด้านใดด้านหนึ่งเปลี่ยนแปลงไป เจตคติของบุคคลนั้นก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย

Robbin (1993 : 177) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติไว้ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิพิสัย (cognitive component) ได้แก่ ความเชื่อถือ ความรู้ หรือความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
2. องค์ประกอบทางด้านจิตพิสัย (affective component) คือ ส่วนที่แสดงอารมณ์ หรือความรู้สึกซึ่งจะมีผลต่อการแสดงออกของบุคคลนั้น
3. องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (behavior component) คือ ความตั้งใจที่จะแสดงออกในทางหนึ่งต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

(3) การเกิดของเจตคติ

ชม ภูมิภาค (2523 : 108-110) กล่าวว่า เจตคตินั้นเกิดได้จากการเรียนรู้ และโดยมากก็เป็นการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning) ดังนั้นแหล่งกำเนิดของเจตคติจึงมีหลายทาง อาทิเช่น

1. ประสบการณ์เฉพาะ เมื่อคนเราได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด อาจมีลักษณะในรูปแบบที่ผู้ได้รับความรู้สึกว่าได้รับรางวัลหรือถูกลงโทษ ประสบการณ์ที่ผู้ประสบเกิดความรู้สึกพอใจย่อมจะก่อให้เกิดเจตคติต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าเป็นประสบการณ์ที่ไม่พึงพอใจก็ย่อมจะเกิดเจตคติที่ไม่ดี
2. การสอน การสอนอาจจะเป็นทั้งแบบที่เป็นแบบแผนหรือไม่เป็นแบบแผนก็ได้ ซึ่งเราได้รับจากคนอื่น องค์การที่ทำหน้าที่สอนเรามีมากมาย อาทิเช่น บ้าน โรงเรียน วัด สื่อมวลชนต่างๆ เรามักได้รับเจตคติที่สังคมมีอยู่และนำมาขยายตามแต่ประสบการณ์ของเรา การสอนที่ไม่เป็นแบบแผนนั้นส่วนใหญ่เริ่มจากครอบครัว ตั้งแต่เด็กๆ มาแล้วพ่อแม่พี่น้องมักจะบอกเราว่าสิ่งนั้นไม่ดี สิ่งนี้ไม่ดี หรือใครทำอะไร มีความสำคัญอย่างไร การสอนส่วนมากเป็นแบบยัดทะนาน และมักได้ผลดีผลเสียด้วยการปลูกฝังเจตคติ

3. ตัวอย่าง เจตคติบางอย่างเกิดขึ้นจากการเลียนแบบ ในสถานการณ์ต่างๆ เราเห็นคนอื่นประพฤติ เราแปลงพฤติกรรมของคนอื่นออกมาเป็นรูปเจตคติ ถ้าเรายอมรับนับถือหรือเคารพคนนั้น เราก็มักจะยอมรับแนวคิดของเขาตามที่เรารู้ใจ เช่น เด็กชายแดงเห็นบิดาถูรายการกีฬาทางโทรทัศน์เป็นประจำ เขาก็จะแปลความออกมาว่า กีฬานั้นเป็นเรื่องน่าสนใจและมีความสำคัญที่จะต้องดู หรือเขาเห็นพ่อแม่สนใจให้การระมัดระวังต่อชุดรับแขกในบ้านมากกว่าของที่อยู่ในสนามหญ้าหลังบ้าน เขาก็จะเกิดความรู้สึกว่าของในบ้านนั้นต้องระมัดระวังรักษาเป็นพิเศษ ซึ่งการเลียนแบบพ่อแม่ไม่จำเป็นต้องพูดอะไรเลย เด็กมักจะเฝ้าสังเกตการปฏิบัติของพ่อแม่ต่อบุคคลอื่นอย่างถี่ถ้วน จะเรียนว่าใครควรคบ ใครควรนับถือ ใครไม่ควรนับถือ

4. ปัจจัยที่เกี่ยวกับสถาบัน ปัจจัยทางสถาบันมีอยู่เป็นอันมาก ที่มีส่วนสร้างสนับสนุนเจตคติของเรา ตัวอย่างเช่น การปฏิบัติตนในวัด โบสถ์ การแต่งกายของคนในสถานการณทางสังคมต่าง ๆ เป็นสิ่งให้แนวเจตคติของคนเราเป็นอันมาก

Foster (1952 : 78) ได้กล่าวว่า การเกิดเจตคติขึ้นอยู่กับสาเหตุ 2 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีกับสิ่งของ บุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่างๆ หรือสถานการณ์ เจตคติ จึงเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็นคุ้นเคย ซึ่งถือได้ว่าเป็นประสบการณ์โดยตรงและการได้ยินได้ฟัง ได้เห็นรูปภาพ หรือได้อ่านข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องนั้น แต่ไม่ได้พบเห็น ไม่ได้ทดลองกับของจริงด้วยตัวเอง ซึ่งถือว่าเป็นประสบการณ์โดยอ้อม ดังนั้น บุคคลจะไม่มีเจตคติต่อสิ่งที่เขาไม่มีประสบการณ์ ทั้งทางตรงและทางอ้อมเลย

2. ระบบค่านิยมและการตัดสินใจตามค่านิยม เนื่องจากชนแต่ละกลุ่มมีค่านิยมและการตัดสินใจตามค่านิยมไม่เหมือนกัน ดังนั้น กลุ่มชนแต่ละกลุ่มจึงอาจจะมีเจตคติต่อสิ่งเดียวกันแตกต่างกันได้ การที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดจะมีเจตคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งหนึ่ง หรือมีความรู้ว่สิ่งนั้นถูกสิ่งนั้นผิด ย่อมขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม ค่านิยม หรือมาตรฐานของกลุ่มที่บุคคลนั้นใช้ชีวิตร่วมกันอยู่ เพราะเมื่อบุคคลแต่ละคนอยู่ในสังคม ย่อมได้เห็นตัวอย่างการกระทำต่างๆ จากสังคม เช่น สิ่งที่สั่งสอนอบรมถ่ายทอดกันทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ นอกจากจะเป็นแนวปฏิบัติให้แก่คนในสังคมนั้นๆ แล้วยังมีระบบการให้รางวัลและการลงโทษอยู่ด้วย

Lindgren (1976 : 80-83) ศึกษาพบว่า พฤติกรรมที่แสดงออกมา เกิดจากการที่เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ดังนั้น ครอบครัวจึงมีส่วนในการเกิดเจตคติอีกด้วย เช่น หลักในการดำเนินชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Nancy Bayley, Jerome Kagan และ Marion Freeman (1976 : 81) พบว่า การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวมีผลต่อพฤติกรรมและเจตคติของเด็ก ไม่ว่าจะเป็นการเลี้ยงแบบประชาธิปไตย หรือการเลี้ยงดูแบบเข้มงวด

สรุปได้ว่า เจตคติของบุคคล จึงเกิดขึ้นจากการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่เขาอยู่ ความรู้สึกและข่าวสารต่างๆ จากบุคคลและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการสร้างเจตคติเฉพาะตัว และจากการที่บุคคลมีการติดต่อสัมพันธ์กับกลุ่มต่างๆ ทางสังคม ความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดๆ นั้นทำให้บุคคลต้องเรียนรู้ถึงการสร้างเจตคติบางอย่างให้เหมือนกลุ่มที่ตนอยู่ ซึ่งต่อมาเจตคติที่ได้จากกลุ่มอาจกลายมาเป็นเจตคติเฉพาะตัว

(4) ลักษณะของเจตคติ

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2527 : 66-67) กล่าวถึงลักษณะของเจตคติ สรุปได้ดังนี้

1. เจตคติเป็นความรู้สึกทางจิตใจที่มีต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่ง

2. เจตคติเป็นผลที่ขึ้นอยู่กับบุคคลประเมินผลสิ่งเร้าแล้วแปรเปลี่ยนมาเป็นความรู้สึก

3. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้มากกว่าเป็นสิ่งที่กำหนดขึ้นเองหรือมีมาตั้งแต่กำเนิด
4. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วมีลักษณะคงที่และเปลี่ยนแปลงได้ยาก แต่เมื่อการเรียนรู้หรือประสบการณ์เปลี่ยนไปเจตคติดีย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย
5. เจตคติของบุคคลแปรค่าได้ทั้งคุณภาพและความเข้ม โดยจะครอบคลุมช่วงของเจตคตินั้น นั่นคือทางบวก (Positive) ทางลบ (Negative) หรือเป็นกลาง (Neutral)

(5) การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

ไพบูลย์ อินทรวินชา (2517 : 17) กล่าวว่า บุคคลจะเปลี่ยนแปลงเจตคติได้โดยวิธีการต่างๆ

4 ประการ คือ

1. อาศัยแรงจูงใจ
2. อาศัยเทคนิคอันเหมาะสม
3. อาศัยการกระทำหรือการปฏิบัติจริง
4. อาศัยหลักการแห่งเหตุผล

สอดคล้องกับ David (1968 : 200-202) ที่ได้กล่าวถึงเจตคติ จะเปลี่ยนแปลงได้ 4 ประการ คือ

1. เมื่อได้รับการจูงใจ
2. เมื่อเกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์โดยตรง
3. เมื่อบุคคลได้รับความรู้เพิ่มขึ้น และยอมรับในคุณสมบัติ หรือสถานการณ์ของสิ่งนั้น
4. เมื่อได้มีการกระทำและการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง

หน่วยศึกษานินเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2523 : 136-137) ได้กล่าวว่า เจตคติหลายอย่างเกิดขึ้นจากการที่เราได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อคนอื่นๆ ซึ่งอาจจะเป็นพ่อแม่ เพื่อน และสมาชิกในสังคม เจตคติบางอย่างอาจเกิดขึ้นหรืออาจเปลี่ยนได้ง่ายๆ โดยอาศัยประสบการณ์เพียงครั้งเดียว แต่บางครั้งก็ค่อยๆ เปลี่ยนไปทีละน้อย ในระยะเวลาหลายๆ ปีซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์หลายๆ อย่างติดต่อกันเป็นระยะเวลานานๆ วิธีการที่ก่อให้เกิดเจตคติบางอย่างขึ้น หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคตินั้น มีอยู่ 3 อย่าง คือ

1. การปรับภาวะตามวิธีดั้งเดิม (classical conditioning)
2. การเสริมแรง (reinforcement)
3. การยืดยบุคคลเป็นแบบอย่าง (human modeling)

(6) การวัดเจตคติ

เจตคติเป็นความโน้มเอียงของการตอบสนองทางด้านความรู้สึกของบุคคล ซึ่งจัดว่าเป็นพฤติกรรมภายในมีลักษณะที่เป็นนามธรรม เป็นการเร้าแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนมาก ซึ่งเป็นไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การยากที่จะวัดเจตคติโดยตรง แต่สามารถวัดทางอ้อมได้โดยวัดจากความคิดเห็นของบุคคลและใช้ความคิดเห็นเป็นเครื่องชี้หรือเป็นตัวกลางในการวัดเจตคติ

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ (2529 : 108) ได้กล่าวถึง การวัดเจตคติว่าทำได้หลายวิธี คือ บางวิธีเน้นความเป็นมิติเดียวกันมากกว่าวิธีอื่น บางวิธีเน้นทางด้านการกำหนดช่วงคะแนนเท่ากัน บางวิธีเน้นความสามารถในการสร้างทฤษฎีใหม่ได้ ซึ่งแต่ละวิธีจะมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ผู้วิจัยสามารถที่จะเลือกตัดสินใจใช้วิธีวัดแบบใดแบบหนึ่งหรือหลายแบบก็ได้ แต่ที่นิยมกันได้แก่ การวัดของลิเคิร์ท (Likert) เทอสโตน (Thurstone) และกัทแมน (Guthman) ตามลำดับ มาตรการวัดเจตคติแบบลิเคิร์ท วัดโดยใช้ข้อความเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง สอบถามความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อเรื่องนั้นแล้วให้บุคคลนั้นแสดงความรู้สึกต่อข้อความดังกล่าว การตอบสนองข้อความนั้นอาจเป็นได้ทั้งเห็นด้วย หรือพอใจ (favorable) หรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น (unfavorable) หรือแสดงความไม่แน่ใจ (uncertain) กับข้อความนั้น มีวิธีการสร้างข้อความโดยเขียนข้อความเกี่ยวกับคุณลักษณะของเรื่องที่จะสอบถามให้ครอบคลุมลักษณะที่สำคัญให้ครบถ้วนทุกแง่มุม โดยให้มีข้อความที่แสดงคุณค่าทั้งทางด้านบวกและด้านลบ กำหนดระดับ (scale) ของการตอบสนองในแต่ละข้อความที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly agree) เห็นด้วย (Agree) ไม่แน่ใจ (Uncertain) ไม่เห็นด้วย (Disagree) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly disagree)

ให้ผู้ตอบอ่านข้อความที่กำหนดขึ้นในแต่ละข้อ แล้วแสดงความรู้สึกว่าเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น มากน้อยเพียงใดหรือในระดับใด หรืออีกนัยหนึ่งให้พิจารณาว่าแต่ละข้อความนั้นกล่าวถึงเรื่องต่างๆ ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบระดับใด ในระดับการให้คะแนนของเจตคติตามวิธีการของลิเคิร์ทสามารทำให้ได้ 3 วิธี คือ วิธีใช้หลักของคะแนนมาตรฐาน วิธีกำหนดค่าน้ำหนัก และวิธีหาผลรวมน้ำหนักความเบี่ยงเบน ทั้งสามวิธีจะได้น้ำหนักของความเห็นของบุคคลได้สอดคล้องสัมพันธ์กัน ในเชิงปฏิบัตินิยมกำหนดค่าน้ำหนักเป็นค่าประจำระดับของแต่ละระดับความเห็น คือ กำหนด 5 - 4 - 3 - 2 - 1 หรือแบบ 4 - 3 - 2 - 1 - 0 แต่ถ้าข้อความใดกล่าวในลักษณะลบ การให้น้ำหนักความเห็นของข้อความนั้นจะให้กลับกันเป็นดังนี้คือ 1 - 2 - 3 - 4 - 5 หรือ 0 - 1 - 2 - 3 - 4

เมื่อแต่ละระดับความเห็นแต่ละข้อความ วัดเจตคติมีค่าประจำตายตัว การที่จะหาว่าบุคคลใด มีเจตคติเป็นอย่างไรก็ใช้วิธีรวมน้ำหนักหรือคะแนนจากการตอบทุกข้อความของแต่ละคน ถ้าน้ำหนักรวมจากการตอบข้อความทั้งหมด มีค่าสูงแสดงว่าระดับเจตคติของบุคคลนั้นต่อสิ่งนั้นเป็นในลักษณะพอใจหรือคล้อยตามแต่ถ้าได้คะแนน หรือน้ำหนักรวมต่ำ แสดงว่าบุคคลนั้นมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น หรือมีความรู้สึกไม่พอใจ หรือคัดค้านในสิ่งนั้น

เอกสารนี้ Thurstone ให้ความเห็นว่า เจตคติจะวัดโดยตรงไม่ได้แต่จะต้องวัดจากการแสดงออกในรูปการคำ
ไม่ความคิดเห็นหรือภาษาพูด ซึ่งอาจจะวัดได้ไม่แน่นอนนัก จึงมีผู้ให้คำแนะนำว่าควรจะใช้วัดเจตคติจาก

พฤติกรรมที่แสดงออกจริง ๆ แต่ก็มีผู้คัดค้านว่าอาจคลาดเคลื่อนได้ เพราะพฤติกรรมของคนเรา อาจจะบิดเบือนจากเจตคติที่มีอยู่จริง ดังนั้น Thurstone จึงให้ความเห็นว่า “ทั้งภาษาพูดและพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นเพียงเรื่องซึ่งเจตคติเท่านั้น ย่อมจะมีความคลาดเคลื่อนตามหลักของการวัดผลบ้าง เขาจึงใช้วิธีวัดเจตคติจากการตอบว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความในแบบวัดเจตคติ แต่จะต้องไม่สรุปเอาว่า บุคคลนั้นจะปฏิบัติตามในข้อที่ตนเองเห็นด้วย”

สรุป จากรายละเอียดข้างต้นนี้ นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวว่า การวัดเจตคติไม่สามารถวัดโดยตรงได้ เพราะเจตคติเป็นการวัดความคิดเห็นต่อสิ่งนั้น ๆ ของบุคคลที่มี จึงเป็นการวัดทางอ้อมจากแนวโน้มของพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก

(7) มาตรฐานวัดเจตคติ

มาตรฐานวัดเจตคติที่รู้จักแพร่หลายมี 4 แบบ (สุมณฑา แสงทิพย์, 2539 : 22-29) คือ

(7.1) มาตรฐานวัดเจตคติของ Likert

วิธีประเมินค่าแบบรวม (Summated Rating หรือ Likert Method) วิธีการนี้สร้างขึ้นโดย Likert เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดเพราะสร้างง่าย รวดเร็ว และมีความเที่ยงสูง วิธีการของ Likert นี้อาศัยหลักแนวความคิดการวัดผล การทดสอบคือ ถือว่าเจตคติทั้งหลายมีแนวการแจกแจงอยู่ในลักษณะเป็นโค้งปกติและใช้หน่วยความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นเกณฑ์วัด ต่อมา Likert พบว่าค่าของหน่วยวัด ซึ่งใช้หน่วยความเบี่ยงเบน มาตรฐานเป็นเกณฑ์นั้น เมื่อเทียบกับคะแนนที่จัดอันดับของการตอบสนอง (1, 2, 3, 4, 5) นั้น มีค่าสหสัมพันธ์กันสูง สามารถที่จะใช้แทนกันได้ ฉะนั้นมาตรฐานวัดเจตคติของ Likert ประกอบด้วยข้อความความคิดเห็นหลายๆ ข้อ และแต่ละข้อมีคุณค่าเจตคติตามสเกลตามระดับของความต่อเนื่องจากไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly disagree) ไม่เห็นด้วย (Disagree) ไม่แน่ใจ (Uncertain) เห็นด้วย (Agree) และเห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly agree)

แบบวัดเจตคติของ Likert นี้ จำนวนข้อความควรจะมีประมาณ 20-25 ข้อความ สำหรับบรรจุลงในสเกล จากนั้นก็นำแบบวัดเจตคติทั้งหมดไปใช้กับกลุ่มที่จะศึกษาเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีแบ่งครึ่ง (Split-Half) โดยทั่วไปแล้วจะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเชื่อมั่นของมาตรฐานวัดแบบนี้สูงกว่า .85

(7.2) มาตรฐานวัดเจตคติของ Thurstone

โดยทั่วไปแล้วการใช้สเกลวัดเจตคติแบบ Thurstone นี้จะนิยมสร้างแบบทดสอบเป็น 2 ชุด โดยคัดเลือกจากค่าคะแนนค่าเอส (S Value) และค่าคิว (Q Value) เช่นเดียวกับชุดแรก ซึ่งจะได้ความประมาณ 20-22 ข้อความ ในการสำรวจเจตคติของกลุ่มประชากรที่ต้องการจะสำรวจก็ใช้แบบสอบถามทั้ง 2 แบบนี้พร้อมกัน ผู้วิจัยสามารถหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนที่ได้จากทั้งสองฉบับ

การแปลความหมายของคะแนน (Interpretation of Scores) แบบสอบถาม โดยใช้หลักเกณฑ์ของเทอร์สโตน (Thurstone's Equal Appearing Interval Scale) นี้ด้วย หรือเป็นกลาง

เพราะเราถือว่าข้อความ (Statements) ที่เราเลือกมานั้นอยู่กระจายกันในสเกลตั้งแต่ ก ถึง ฏ และสเกล ก ถึง ฏ นี้สร้างขึ้นจากสมมติฐานที่ว่า ข้อความที่เลือกมาทั้งหมดแสดงถึงความผิดทางด้านจิตใจหรือความรู้สึกที่ต่อเนื่องกัน (Psychological Continue)

(7.3) มาตรการเจตคติของ Guttman

การกำหนดเจตคติโดยใช้วิธีการวิเคราะห์มาตราส่วน (Scalogram Analysis) นี้แตกต่างอย่างเห็นได้ชัดกับวิธีวัดเจตคติของ Thurstone และ Likert อาจกล่าวได้ว่าการวิเคราะห์มาตราส่วน เป็นวิธีการที่อธิบายถึงขบวนการในการประเมินผลกลุ่มของข้อความกลุ่มหนึ่ง ๆ ว่าเป็นไปตามข้อจำกัด หรือครบถ้วนตามลักษณะที่ถูกต้องในการสร้างสเกลโดยวิธีของ Guttman หรือไม่ ซึ่งสเกลนั้นเป็นที่ทราบกันในนามของคำว่ามาตร Guttman ตามความคิดเห็นของ Guttman เขาเชื่อว่าในสเกลสำหรับวัดเจตคตินั้น ควรจะเลือกข้อความจำนวนเล็กน้อยใส่ลงไป โดยเลือกจากข้อความหลายๆ ข้อความ ซึ่งเป็นตัวแทนของเรื่องนั้นทั้งหมด Guttman แนะนำการเลือกข้อความ 4-6 (อย่างมากที่สุด 10-12 ข้อความ) ก็เป็นการเพียงพอแล้ว

วิธีการวิเคราะห์สเกลนี้ Guttman สร้างขึ้นโดยใช้ชื่อว่า เทคนิคเคอร์เนลล์ (Cornell Technique) ขั้นแรกต้องสร้างข้อความต่างๆ หลายๆ ข้อความ เพื่อที่จะพิจารณารรจุในสเกลสำหรับวัดเจตคติ การสร้างข้อความก็ใช้หลักเกณฑ์ในการเขียนข้อความ เช่นเดียวกับหลักเกณฑ์ของ Thurstone ซึ่งกล่าวมาแล้ว การตอบคำถามให้มีตัวเลือก 2 ข้อ คือ “เห็นด้วย” และ “ไม่เห็นด้วย” การให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อความที่เห็นด้วย และ 0 คะแนน สำหรับข้อความที่ไม่เห็นด้วย เมื่อสร้างข้อความเสร็จก็ใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อยที่สุด 100 คน แล้วนำมารวมคะแนนของแต่ละคน หลังจากนั้นเรียงลำดับคะแนนรวมของแต่ละคน จากมากไปหาน้อย ชั้นต่อไปก็จะใช้วิธีประเมินค่าสเกล อะบิลิตี้ (Ability) ของกลุ่มข้อความเหล่านี้ โดยใช้วิธีการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ การถ่ายแบบ (Reproducibility) “R” ค่าของ R จะต้องไม่ต่ำกว่า .9 ถ้าค่า R น้อยกว่า .9 แสดงว่าสเกลนั้นไม่มีความเชื่อถือได้

(7.4) มาตรการหาความแตกต่างของความหมาย (Semantic Difference)

เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของสิ่งต่างๆ ผู้ที่คิดการวัดเจตคติแบบนี้ก็คือ Osgood และผู้ร่วมงาน ซึ่งเป็นการศึกษาถึงความหมายของสิ่งต่างๆ ตามความคิดเห็นของกลุ่มที่ต้องการศึกษาทั่วไป สเกลแบบนี้จะประกอบด้วย ข้อให้เลือก 7 ข้อ หรือระดับความมากน้อยจากด้านหนึ่งไปสู่อีกด้านหนึ่งรวมทั้งหมด 7 ลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล การให้คะแนนขึ้นอยู่กับจำนวนช่องที่ให้ผู้ตอบประเมินค่า ในกรณีที่มีจำนวนช่อง 7 ช่อง การให้คะแนนอาจจะให้คะแนนจาก 1-7 โดยกำหนดคะแนนมากไว้ทางคุณศัพท์ด้านบวก (Positive) และคะแนนน้อยไว้ทางคุณศัพท์ด้านลบ (Negative) อีกวิธีหนึ่งอาจจะให้โดยใช้ช่องกลางมีค่าเท่ากับศูนย์จะเป็น +1, +2, +3 และ -1, -2, -3 ตามลำดับ ซึ่งการให้คะแนนทั้ง 2 แบบนี้ ไม่มีความแตกต่างกันในการคำนวณทางสถิติ ถ้าผู้ตอบทำเครื่องหมายลงในช่องใด ก็ให้คะแนนตามช่องนั้น ตามตัวเลขที่กำกับไว้สำหรับแต่ละสเกล แล้วนำคะแนนของสเกลทั้งหมดมา

รวมกัน จะเป็นคะแนนรวมของหนึ่งคนในหนึ่งแนวความคิด ซึ่งในการรวมคะแนนนี้มักจะรวมคะแนนของสเกลที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) จะสามารถเปรียบเทียบความคิดเห็นในแต่ละองค์ประกอบที่มีต่อสิ่งหนึ่งได้

(8) ประโยชน์ของเจตคติ

ถวิล ชาราโกชน์ (2526 : 74-75) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับประโยชน์ของเจตคติของนักวิชาการต่างประเทศไว้ 4 ประการ คือ

1. ประโยชน์เกี่ยวกับความรู้ (Knowledge function) กล่าวคือ คนเราจะแสดงหาระดับความสามารถ ความมั่นคง เพื่อที่จะรับรู้หรือได้มาตามจุดมุ่งหมาย
2. ประโยชน์เกี่ยวกับการปรับตัว (Adjustive function) เจตคติจะทำหน้าที่เป็นแรงจูงใจให้บุคคลปรับตัว เพื่อให้บุคคลได้รับความสำเร็จ และไปสู่จุดมุ่งหมายที่พึงพอใจ
3. ประโยชน์ในการแสดงออกถึงค่านิยม (Value-defensive function) เป็นการแสดงออกในเรื่องความคิดเห็นของเขาให้บุคคลอื่นเห็นว่า จะต้องมีความสอดคล้องกับค่านิยมของสังคม
4. ประโยชน์ในการป้องกันตัวเอง (Self-defensive function) กล่าวคือ สิ่งแวดล้อมหรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ อาจทำให้เกิดความไม่สบายใจของตนเอง ดังนั้น วิธีป้องกัน คือ สร้างเจตคติต่อคนอื่นในทางลบเพื่อความสะดวกสบายใจของตนเอง

2.3 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติและเป็นสถาบันการศึกษาของรัฐแห่งหนึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษาระดับสูงทางด้านวิชาการและ ทำการสอน ทำการวิจัย การค้นคว้าและการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อความก้าวหน้าทางอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจของประเทศ ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และได้ดำเนินงานตามพันธกิจหรือภารกิจของสถาบันฯ มาเป็นเวลา 40 ปี ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา สถาบันฯ มีการพัฒนาและมีความเจริญก้าวหน้าตามลำดับ ดังจะเห็นได้จากผลการจัดลำดับมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในระดับเอเชีย ซึ่งในปี พ.ศ. 2543 สถาบันฯ ได้รับการจัดอันดับที่ 27 จาก 40 สถาบัน เป็นต้น และสถาบันฯ มีโครงสร้างการบริหารงานที่ประกอบไปด้วยสภาสถาบันฯ ทำหน้าที่สูงสุดในการวางนโยบายและข้อบังคับของสถาบันฯ และพิจารณาเสนอจัดตั้ง การรวม และการยุบคณะ บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย สำนัก และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการต่าง ๆ ต่อกระทรวงศึกษาธิการ การอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีจากเงินรายได้ของสถาบันฯ พิจารณาให้ความเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของสถาบันฯ ตามที่อธิการบดีเสนอ ซึ่งอธิการบดีนั้นทำหน้าที่ในการบริหารกิจการของสถาบันฯ ให้เป็นไปตามกฎหมาย วัตถุประสงค์ นโยบาย ระเบียบและข้อบังคับสถาบันฯ ความคุ้มครองบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของสถาบันฯ รักษาระเบียบวินัยและส่งเสริมกิจการนักศึกษา เป็นผู้แทน

ของสถาบัน ฯ จัดทำและเสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของสถาบันฯ ต่อสภาสถาบัน ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภาสถาบันมอบหมาย โดยมีรองอธิการบดีฝ่ายต่าง ๆ รับผิดชอบในแต่ละฝ่าย และสถาบัน ฯ ได้แบ่งส่วนราชการออกเป็นคณะ สำนัก กองต่าง ๆ โดยมีคณบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง ดูแลรับผิดชอบในแต่ละส่วนราชการนั้น ๆ มีรองคณบดีฝ่ายต่าง ๆ รองผู้อำนวยการสำนักต่าง ๆ ปฏิบัติงานตามที่คณบดีมอบหมาย และในแต่ละคณะจะประกอบไปด้วยคณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจหน้าที่ในการวางนโยบายและแผนงานของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของสถาบันฯ วางระเบียบและข้อบังคับของคณะ พิจารณาเสนอหลักสูตรการศึกษาของคณะต่อสภาสถาบันฯ จัดการและควบคุมการวัดผลและประเมินผลการศึกษาของคณะ ในแต่ละคณะจะมีการแบ่งภาควิชา โดยมีหัวหน้าภาควิชาดูแลในแต่ละภาควิชา และในส่วนของบัณฑิตวิทยาลัยนั้น มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของบัณฑิตวิทยาลัย และมีรองคณบดีฝ่ายต่าง ๆ ปฏิบัติงานตามที่คณบดีมอบหมาย ในส่วนของวิทยาลัย สำนัก หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ มีผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนราชการคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาลัย สำนักหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และมีรองผู้อำนวยการ หรือรองหัวหน้าส่วนราชการ ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย

2.3.1 ปรัชญา วิสัยทัศน์ ปณิธาน และพันธกิจของสถาบัน

ปรัชญา คือ การศึกษาวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศ

วิสัยทัศน์ คือ มุ่งเป็นสถาบันชั้นนำทางการศึกษา วิจัย ด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีระดับนานาชาติ

ปณิธาน คือ มุ่งมั่นให้การศึกษ และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อความเป็นเลิศทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ควบคู่คุณธรรม จริยธรรม และดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม

พันธกิจ คือ พันธกิจตามพระราชบัญญัติสถาบันฯ ได้กำหนดไว้ 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการผลิตบัณฑิต

- 1.1 ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ คุณธรรมและจริยธรรม
- 1.2 จัดการศึกษาชั้นสูงให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล
- 1.3 มีความร่วมมือทางวิชาการกับต่างประเทศ

2. ด้านการวิจัย

- 2.1 สร้างงานวิจัยที่มีคุณภาพและมีคุณค่า เพื่อสนับสนุนงานวิชาการ และเป็นประโยชน์ต่อสังคม

- 2.2 สร้างงานวิจัยชั้นสูงที่เป็นเลิศทางวิชาการในระดับนานาชาติ

3. ด้านบริการวิชาการและบริการสังคม คือ ให้บริการวิชาการ ถ่ายทอดความรู้ และเทคโนโลยีหลายรูปแบบที่เปิดกว้างสู่สังคมอย่างมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับในภูมิภาค

4. ด้านทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมไทย

5. ด้านการบริหารและการจัดการ คือ การพัฒนาโครงสร้างและระบบการบริหาร ตามหลักของการจัดการที่ดี

2.3.2 วัตถุประสงค์

เพื่อให้สถาบัน ฯ สามารถดำเนินงานให้เป็นไปตาม วิสัยทัศน์ ปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ จึงกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังต่อไปนี้

1. เพื่อผลิตบัณฑิต ที่มีคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรม ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและประเทศ สามารถรับใช้หรือบริการสังคมได้ สามารถพึ่งตนเอง ประกอบธุรกิจส่วนตัวได้ และสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
2. เพื่อสร้างและพัฒนาหลักสูตร บุคลากร อุปกรณ์สื่อและแหล่งความรู้ ให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล
3. เพื่อให้การจัดการศึกษาและถ่ายทอดความรู้ของวิทยาเขตให้มีคุณภาพระดับสากล
4. เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลทางวิชาการกับต่างประเทศ
5. เพื่อผลิตงานวิจัยพื้นฐานและวิจัยประยุกต์ และพัฒนางานวิจัยในระดับชาติและระดับนานาชาติโดยมุ่งความเป็นเลิศทางวิชาการ
6. เพื่อให้บริการทางวิชาการถ่ายทอดเทคโนโลยี ผลงานทางวิชาการเป็นที่พึง ชี้แนะทางวิชาการต่อชุมชนและสังคม สร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันฯ กับภาคเอกชนในการพัฒนางานวิจัยเชิงพาณิชย์
7. เพื่อส่งเสริม สนับสนุน การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย ปลูกฝังและสร้างค่านิยม ให้เกิดความรักในศิลปะและวัฒนธรรมไทย ปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมให้เป็นคนดี จิตใจอ่อนโยน ตลอดจนเผยแพร่วัฒนธรรมไทยสู่สังคมโลก
8. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ในการบริหารงาน และพัฒนาคุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการทำงาน

2.3.3 เป้าหมาย

ก. ด้านการผลิตบัณฑิต

1. คุณภาพบัณฑิตของสถาบันฯ เป็นที่ยอมรับของสังคม
 2. บัณฑิตของสถาบันฯ มีคุณภาพ เป็นคนดี มีศีลธรรม เป็นผู้นำ พึ่งพาตนเองได้ มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของประเทศ มีสุขภาพกาย-จิตดี มีความคิดเชิงบวก มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น สามารถทำงานเป็นทีมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
 3. สถาบันฯ สามารถพัฒนาหลักสูตร ระดับปริญญาตรี-โท-เอก ให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับจากสถาบัน หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ
 4. สถาบันฯ มีความสามารถในการรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี โดยมีสัดส่วนการรับนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี : สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็น 95:3
- 4.7 และมีความสามารถในการปรับปรุง ขยายการผลิตบัณฑิตและเปิดหลักสูตรใหม่ในระดับ

บัณฑิตศึกษาโดยมีสัดส่วนการรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เป็น 76.6 : 23.4

5. สถาบันฯ มีสัดส่วนของอาจารย์วุฒิปริญญาเอกอย่างน้อยร้อยละ 35 ของอาจารย์ที่ทำการสอน
6. สถาบันฯ มีการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ระบบการสอนทางไกล 2 ทาง และการใช้สื่อประสม เพื่อเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาไปสู่ภูมิภาคโดยให้ผู้เรียนได้รับการเรียนการสอนที่มีคุณภาพในระดับสากล
7. สถาบันฯ มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

ข. ด้านการวิจัย

1. สถาบันฯ มีผลงานวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โท และเอก และบุคลากรทั้งสถาบันฯ ไม่น้อยกว่า 500 เรื่อง/ปี (โครงการ/รายงานวิจัย) โดยให้มีผลงานในระดับบัณฑิตศึกษา ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งรับในแต่ละปี
2. สถาบันฯ ผลิตงานวิจัยพื้นฐานเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี และตอบสนองความต้องการของประเทศเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี ตลอดจนผลิตงานวิจัยและพัฒนาที่ยั่งยืน สามารถพึ่งตนเองและมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด
3. ผลงานวิจัยของสถาบันฯ ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ ไม่น้อยกว่า 300 เรื่อง/ปี และมีผลงานวิจัยที่เสนอขอจดทะเบียน ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง/ปี

ค. ด้านบริการวิชาการและบริการสังคม

1. สถาบันฯ นำองค์ความรู้ เทคโนโลยี ผลงานวิจัย เผยแพร่สู่สาธารณะ เป็นผู้นำชุมชนในการแก้ไขปัญหาเพื่อตอบสนองความต้องการทางวิชาการของสังคมทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนางานวิจัย
2. มีกองทุนสนับสนุนงานวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยี

ง. ด้านทำนุศิลปะและวัฒนธรรมไทย

1. มีการฟื้นฟูและอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมไทยและประเพณีไทย โดยจัดให้มีศูนย์กลางในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย และประเพณีไทย เพื่อให้นักศึกษาและบุคลากรเกิดความรัก ห่วง แห่นศิลปวัฒนธรรมไทยและประเพณีไทย ตลอดจนใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย และประเพณีไทย

2. จัดกิจกรรมร่วมกันของด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรของสถาบันฯ กับชุมชนโดยรอบสถาบันฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จ. ด้านบริหารและการจัดการ

1. สถาบันฯ มีการพัฒนาโครงสร้างและระบบการบริหารภายในที่มีประสิทธิภาพมีอิสระ คล่องตัวมีความชัดเจน โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ (ตามหลักการจัดการที่ดี)
2. สถาบันฯ สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ และได้รับการจัดสรรอย่างมีประสิทธิภาพ เกิด ประโยชน์สูงสุด สำหรับรองรับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ
3. สถาบันฯ นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศใช้ในการบริหารงาน
4. มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการทำงาน เพื่อให้บุคลากรและ นักศึกษามีสุขภาพดีทั้งกายและใจ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คณะผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ขจีรัตน์ บุญวิวัฒนาการ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย ความรู้ความเข้าใจของ ประชาชนต่อโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า (30 บาทรักษาทุกโรค) จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าอยู่ใน ระดับปานกลาง และการรับรู้ข่าวสารเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อ โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

พัฒนาพร ศรีสกุล (2542 : (1)) ได้ทำการศึกษาวิจัย ความรู้ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลต่อการ ปฏิบัติประกันสังคม : ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มธุรกิจโทรคมนาคม ผลการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่ฝ่าย บุคคลส่วนมากมีความรู้เรื่องผลประโยชน์ทดแทนในระดับปานกลาง และพบว่าความรู้และทัศนคติ ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานประกันสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เจนใจ สุวรรณมาลา (2548 : 56-67) ได้ทำการศึกษาวิจัย ความรู้ความเข้าใจและความ คิดเห็นของผู้ประกันตนต่อระบบประกันสังคม กรณีศึกษา สำนักงานประกันสังคม จังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกันตนต่อระบบประกันสังคม ส่วนมากร้อยละ 53.0 มี ความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 40 มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง และร้อยละ 7 มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับต่ำ ส่วนความคิดเห็นต่อระบบประกันสังคมของผู้ประกันตน โดย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำทิพย์ โปติบุตร (2545 : 53-69) ได้ทำการศึกษาวิจัย ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติ ของผู้ประกันตนต่อระบบประกันสังคม : กรณีศึกษาสำนักงานประกันสังคมจังหวัดพังงา ผลการวิจัย พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันสังคมของผู้ประกันตนอยู่ในระดับดีมากว่าครึ่ง อยู่ใน ระดับปานกลาง ร้อยละ 29.2 และอยู่ในระดับไม่ดีย้อยละ 3.9 ทัศนคติของผู้ประกันตนต่อระบบ ประกันสังคมโดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดี และความรู้ความเข้าใจของผู้ประกันตนเป็นปัจจัย หนึ่งที่มีผลต่อทัศนคติของผู้ประกันตนต่อระบบประกันสังคม โดยมีข้อเสนอแนะว่าผู้ประกันตนยัง ขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และบทบาทหน้าที่ของตน สำนักงาน ประกันสังคมและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความรู้และสร้างความเข้าใจ

ชนากานต์ ลือชา (2548 : 37-47) ได้ทำการศึกษาวิจัย ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติของผู้ประกันตนที่มีต่อระบบประกันสังคม : กรณีศึกษาผู้ประกันตนในจังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกันตนในจังหวัดยโสธรมีทัศนคติต่อระบบประกันสังคมในระดับค่อนข้างสูง แต่ก็มีปัญหาในเรื่องความถี่ของการได้รับข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

นิศารัตน์ มงคลรัตน์ (2546 : 121-123) ได้ทำการศึกษาวิจัย ความสัมพันธ์ของความรู้ทัศนคติของนายจ้าง ที่มีต่อการปฏิบัติด้านการประกันสังคม : ศึกษาเฉพาะกรณีนายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1-9 คน ในเขตจังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติประกันสังคมและเรื่องเงินสมทบในระดับต่ำ มีความรู้เรื่องสิทธิประโยชน์ทั้ง 6 กรณีในระดับสูง ภาพรวมความรู้เรื่องการประกันสังคมอยู่ในระดับต่ำ มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกันสังคมในระดับน้อย มีทัศนคติต่อหลักการประกันสังคมและการบริหารงานประกันสังคมในระดับปานกลาง และความรู้เรื่องการประกันสังคม มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันสังคม

เสน่ห์ สุพุทธิ (2541 : (4)) ได้ทำการศึกษาวิจัย ความรู้และพฤติกรรมของผู้ประกันตน ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 : ศึกษาเฉพาะกรณี มหาวิทยาลัยมหิดล ผลการวิจัยพบว่า เพศและระดับการศึกษาของผู้ประกันตน มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการได้รับการคุ้มครองส่วนอายุ และสถานภาพสมรสของผู้ประกันตน มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการรักษาพยาบาล

เรืองศิลป์ แก้วดอนรี (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย ความต้องการข่าวสาร ความคาดหวัง และความพึงพอใจที่ได้รับข่าวสารเรื่องการประกันสังคม ของผู้ประกันตน ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันสังคมอยู่ในระดับต่ำ โดยมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมากกว่าสื่อบุคคล สื่อมวลชนที่มีการเปิดรับมากที่สุดคือ โทรทัศน์ และมีความคิดเห็นว่าสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่สร้างความเข้าใจข่าวสารเรื่องการประกันสังคมได้มากที่สุด

สายฝน ศิริพร (2546 : 81-83) ได้ทำการศึกษาวิจัย ศึกษาความพร้อมของผู้ประกันตนต่อการประกันสังคมกรณีว่างงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกันตนในเขตจังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกันตนที่มีความแตกต่างกันทางด้านการศึกษา โดยเฉพาะผู้ที่มีระดับการศึกษาสูง จะมีความรู้ความเข้าใจและความพร้อมต่อการประกันสังคมกรณีว่างงานมากกว่า

สมชาย รัตนคำชูวงศ์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย ความคิดเห็นในการประกอบอาชีพรับราชการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า คณะวิชาเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นในการประกอบอาชีพรับราชการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปัจจัยส่วนตัวและปัจจัยทางครอบครัวจัดเป็นปัจจัยส่วนหนึ่งที่มีอำนาจร่วมกันพยากรณ์ความคิดเห็นในการประกอบอาชีพรับราชการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้

อุทิศ เตชะพุดิ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย ความสัมพันธ์ระหว่างจุดหมายในอาชีพ และความผูกพันต่อองค์กร ของพนักงานระดับปฏิบัติการในองค์การภาครัฐ และเอกชน ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการระดับปฏิบัติการมีจุดมุ่งหมายในอาชีพด้านความมั่นคงมากกว่าพนักงานบริษัทเอกชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคม ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2550 โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- (1) ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 2 (หลักสูตรต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2550 จำนวน 3,500 คน
- (2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 2 (หลักสูตรต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2550 ซึ่งได้จากการเลือกแบบโควตาตามคณะ (Quota Sampling) จาก 7 คณะ ๆ ละ 100 คน รวมจำนวน 700 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามโดยมีลักษณะของเครื่องมือ การสร้างเครื่องมือ และการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูล เกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบคำถามปลายเปิด (Open end) และเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choices)

ตอนที่ 2 แบบวัดความรู้ เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของนักศึกษา เป็นแบบวัดชนิดถูก-ผิด

ตอนที่ 3 แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับ ระบบประกันสังคมของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ

3.2.2 การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- (1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (2) กำหนดประเด็นของข้อคำถาม
- (3) ดำเนินการปรับปรุงและสร้างข้อคำถามตามตัวแปรที่ศึกษา
- (4) ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ
- (5) นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out)

3.2.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

(1) ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 2 (หลักสูตรต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2550 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

(1.1) แบบวัดความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคม แบ่งออกเป็น

- ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ใช้วิธีของ Kuder-Richardson (KR-20) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75 โดยใช้สูตร

$$r_u = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right\}$$

เมื่อ

r_u แทน ค่าความเชื่อถือได้
 k แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 Σ แทน ผลรวม
 p แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ
 q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิดในแต่ละข้อ
 S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

- ค่าความยากง่าย (Difficulty) ได้ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.25-0.78 โดยใช้สูตร

$$p = \frac{R_H + R_L}{n_H + n_L}$$

เมื่อ

p แทน ค่าความยากง่าย
 R_H แทน จำนวนผู้ตอบถูกของข้อนั้นในกลุ่มสูง
 R_L แทน จำนวนผู้ตอบถูกของข้อนั้นในกลุ่มต่ำ
 n_H แทน จำนวนผู้ตอบในกลุ่มสูง
 n_L แทน จำนวนผู้ตอบในกลุ่มต่ำ

- ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ได้ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25-0.75 โดย

ใช้สูตร

$$r = \frac{R_H - R_L}{n_H}$$

เมื่อ

r แทน ค่าอำนาจจำแนก
 R_H แทน จำนวนผู้ตอบถูกของข้อนั้นในกลุ่มสูง
 R_L แทน จำนวนผู้ตอบถูกของข้อนั้นในกลุ่มต่ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ข้อมูลนี้แก่บุคคลอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(2) การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความรู้และเจตคติ ต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา โดยหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รายละเอียดดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงหลักเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมายความรู้และเจตคติ

ความรู้		เจตคติ			
ร้อยละ	ความหมาย	คำตอบ	บวก (ลบ)	ระดับคะแนน	ความหมาย
≥70	สูงมาก	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 (1)	4.50-5.00	สูงมาก
60-69	สูง	เห็นด้วย	4 (2)	3.50-4.49	สูง
50-59	ปานกลาง	เฉย ๆ	3 (3)	2.50-3.49	ปานกลาง
40-49	ต่ำ	ไม่เห็นด้วย	2 (4)	1.50-2.49	ต่ำ
30-39	ต่ำมาก	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 (5)	1.00-1.49	ต่ำมาก

(3) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้และเจตคติ ต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา โดยแบ่งเป็น

(3.1) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้และเจตคติ ต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่มีเพศ อายุ ประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียน และประการณ์การรับรู้ข่าวสารประกันสังคมต่างกัน จะใช้การทดสอบค่าที (t-test)

(3.2) กรณีเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้และเจตคติ ต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม สังกัดคณะ หน่วยงานที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพ ประเภทของสื่อที่รับรู้ข่าวสารประกันสังคม หน่วยงานที่บิดาประกอบอาชีพ และหน่วยงานที่มารดาประกอบอาชีพต่างกัน จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA: F-test) และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe

(4) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple correlation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้และเจตคติ ต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป และความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคม

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคม

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบเจตคติต่อระบบประกันสังคม

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างความรู้กับเจตคติ ต่อระบบประกันสังคม

4.1 ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับของข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับ
1. เพศ			
- ชาย	306	47.80	2
- หญิง	334	52.20	1
รวม	640	100	-
2. หน่วยงานที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในอนาคต			
- หน่วยงานรัฐบาล	150	23.40	2
- รัฐวิสาหกิจ	69	10.80	3
- หน่วยงานเอกชน	368	57.50	1
- อื่น ๆ	53	8.30	4
รวม	640	100	-
3. ประสบการณ์เรียนวิชากฎหมายแรงงาน/ประกันสังคม			
- เคยเรียน	239	37.30	2
- ไม่เคยเรียน	401	62.70	1
รวม	640	100	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับ
4. คณะ			
- วิศวกรรมศาสตร์	150	23.40	1
- ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	109	17.00	3
- เทคโนโลยีการเกษตร	127	19.80	2
- เทคโนโลยีสารสนเทศ	51	8.00	6
- สถาปัตยกรรมศาสตร์	79	12.30	5
- วิทยาศาสตร์	90	14.10	4
- อุตสาหกรรมเกษตร	34	5.30	7
รวม	640	100	-
5. ประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างศึกษา			
- เคย	203	31.70	2
- ไม่เคย	437	68.30	1
รวม	640	100	-
6. ประสบการณ์การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการประกันสังคม			
- เคยรับรู้	569	88.90	1
- ไม่เคยรับรู้	71	11.10	2
รวม	640	100	-
7. สื่อที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคม			
- บุคคล	170	26.60	2
- หนังสือพิมพ์	92	14.40	3
- วิทยู	54	8.40	5
- โทรทัศน์	214	33.40	1
- อินเทอร์เน็ต	65	10.20	4
- อื่น ๆ	45	7.00	6
รวม	640	100	-
8. หน่วยงานที่บิดาประกอบอาชีพ			
- หน่วยงานรัฐบาล	186	29.10	2
- รัฐวิสาหกิจ	66	10.30	4
- หน่วยงานเอกชน	154	24.10	3
- อื่น ๆ	234	36.60	1
รวม	640	100	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้ 1 ประโยชน์ในการค้า
 ไม่สามารถตีพิมพ์หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต และต้องอ้างอิงถึงแหล่งที่มาของการนำ - ไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับ
9. หน่วยงานที่มารดาประกอบอาชีพ			
- หน่วยงานรัฐบาล	176	27.50	2
- รัฐวิสาหกิจ	28	4.40	4
- หน่วยงานเอกชน	108	16.90	3
- อื่น ๆ	328	51.30	1
รวม	640	100	-

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิง จำนวน 334 คน คิดเป็นร้อยละ 52.20 และเป็นเพศชาย จำนวน 306 คน คิดเป็นร้อยละ 47.80 และ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานเอกชน จำนวน 368 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50 รองลงมาตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานรัฐบาล จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 23.40 และน้อยที่สุดตั้งใจจะประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่น อาชีพอิสระ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 8.30 และ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้วิชากฎหมายแรงงาน/การประกันสังคม จำนวน 401 คน คิดเป็นร้อยละ 62.70 และเคยมีประสบการณ์การเรียนรู้วิชากฎหมายแรงงาน/การประกันสังคม จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 37.30 และ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 23.40 รองลงมาเป็นนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตร จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 19.80 และน้อยที่สุดเป็นนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30 และ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ไม่เคยมีประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างศึกษา จำนวน 437 คน คิดเป็นร้อยละ 68.30 และเคยมีประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างศึกษา จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 31.70 และ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม เคยมีประสบการณ์การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการประกันสังคม จำนวน 569 คน คิดเป็นร้อยละ 88.90 และไม่เคยมีประสบการณ์การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการประกันสังคม จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 11.10 และ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ได้รับความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคม จากสื่อโทรทัศน์ จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 33.40 รองลงมาได้รับความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคม จากสื่อบุคคล จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 26.60 และน้อยที่สุดได้รับความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคมจากสื่ออื่น ๆ เช่น ไปสเตอร์ นิตยสาร วารสาร จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังได้ชี้ให้เห็นว่า การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประกันสังคม ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่บิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่น อาชีพอิสระ เกษตรกรรม จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 36.60 รองลงมาบิดาประกอบอาชีพในหน่วยงาน รัฐบาล จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 29.10 และน้อยที่สุดบิดาประกอบอาชีพในหน่วยงาน รัฐวิสาหกิจ จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 10.30 และ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มารดาประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่น อาชีพอิสระ เกษตรกรรม จำนวน 328 คน คิดเป็นร้อยละ 51.30 รองลงมามารดาประกอบอาชีพในหน่วยงาน รัฐบาล จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 และน้อยที่สุดมารดาประกอบอาชีพในหน่วยงาน รัฐวิสาหกิจ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 4.40

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุ และเกรดเฉลี่ยสะสม ของนักศึกษา

รายการ	n	\bar{x}	S.D.
1. อายุ	640	20.60	1.70
2. เกรดเฉลี่ยสะสม	631	2.50	0.30

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ตอบแบบสอบถามมีอายุเฉลี่ย 20.60 ปี และ

นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ตอบแบบสอบถามมีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.50

4.2 ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคม

ตารางที่ 4.3 แสดงคะแนนเต็ม ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และระดับของความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา โดยรวม

รายการ	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	ร้อยละ	ระดับ
1. ความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคม	23	13.31	2.34	57.86	ปานกลาง
2. เจตคติต่อระบบประกันสังคม	5	3.94	.39	-	สูง

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ตอบแบบสอบถามมีความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมอยู่ในในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 13.31$)

นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ตอบแบบสอบถามมีเจตคติต่อระบบประกันสังคมอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.94$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับของจำนวนผู้ตอบถูกแบบวัดความรู้ เกี่ยวกับระบบประกันสังคม

ข้อคำถาม	ผู้ตอบถูก		ลำดับ
	จำนวน	ร้อยละ	
1. การประกันสังคมหมายถึงโครงการที่รัฐจัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะใช้หลักประกันแก่ประชาชนโดยทั่วไป	160	25.00	22
2. การประกันสังคมเป็นการสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตและเป็นหลักประกันทางสังคมแก่ลูกจ้างและบุคคลอื่น	70	10.90	23
3. หลักการสำคัญของการประกันสังคม คือ การให้ผู้ประกันตนช่วยเหลือตนเองด้วยการออมและเสียสละเพื่อส่วนรวม โดยการออกเงินสมทบเข้ากองทุน	435	68.00	10
4. การประกันสังคมในปัจจุบันใช้บังคับแก่สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คน ขึ้นไป ต้องขึ้นทะเบียนประกันสังคม	216	33.80	19
5. ผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนเข้าสู่ระบบประกันสังคมต้องมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ถึง 60 ปี เท่านั้น	469	73.30	7
6. ผู้ประกันตนตามกฎหมายประกันสังคมมี 2 ประเภท คือ ผู้ประกันตนโดยการบังคับ และผู้ประกันตนโดยสมัครใจ	373	58.30	14
7. กฎหมายประกันสังคมใช้บังคับกับสถานประกอบการทุกแห่ง และลูกจ้างทุกประเภท รวมทั้งลูกจ้างงานบ้าน	342	53.40	15
8. ผู้ประกอบอาชีพอิสระก็สามารถสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตนได้	442	69.10	9
9. กองทุนประกันสังคมบริหารจัดการโดยบริษัทบริหารกองทุนที่จดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์	298	46.60	16
10. หากลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนต้องออกจากงานหรือหางานใหม่ภายในระยะเวลา 6 เดือน และได้เข้าเป็นผู้ประกันตนใหม่ย่อมได้รับสิทธิต่อเนื่องจากของเดิม	431	67.30	11
11. กฎหมายกำหนดให้เฉพาะลูกจ้างเท่านั้นที่ต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม	448	70.00	8
12. สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากการประกันสังคมในปัจจุบันมี 7 กรณี คือ กรณีเจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพพลภาพ ตาย สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน	581	90.80	1
13. สิทธิประโยชน์กรณีเจ็บป่วยจะได้รับบริการรักษาพยาบาลจากโรงพยาบาลที่ระบุฟรีจนกว่าจะหาย	484	75.60	5
14. สิทธิประโยชน์กรณีคลอดบุตรผู้ประกันตนทั้งหญิงและชายต่างมีสิทธิรับประโยชน์ทดแทนในกรณีนี้	418	65.30	12
15. สิทธิประโยชน์กรณีตาย เป็นการช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในการจัดการศพให้กับครอบครัวผู้ประกันตน	562	87.80	2
16. สิทธิประโยชน์กรณีสงเคราะห์บุตรเป็นการช่วยลดภาระของผู้ประกันตน, จนกระทั่งบุตรบรรลุนิติภาวะ	423	34.80	18
17. สิทธิประโยชน์กรณีชราภาพเป็นการสร้างเงินออมในการดำเนินชีวิต เมื่อผู้ประกันตนเข้าสู่วัยชรา	512	80.00	3

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ผู้ตอบถูก		ลำดับ
	จำนวน	ร้อยละ	
18. สิทธิประโยชน์กรณีว่างงานเป็นการช่วยเหลือผู้ประกันตนภายหลังจากออกจากงาน ทั้งลาออกเองและถูกเลิกจ้าง	438	75.50	6
19. ผู้ประกันตนชายต้องจดทะเบียนสมรสกับหญิงจึงจะได้รับสิทธิประโยชน์กรณีสงเคราะห์บุตรได้	502	78.40	4
20. สิทธิประโยชน์กรณีคลอดบุตรสามารถเบิกเป็นการเหมาจ่ายได้คราวละ 12,000 บาท	400	62.50	13
21. ผู้ประกันตนจะขอใช้สิทธิกรณีว่างงานได้ตลอดไปจนกว่าจะมีงานใหม่ทำ โดยต้องได้นำส่งเงินสมทบเข้ากองทุนครบตามจำนวนคราวที่กำหนด	205	32.00	21
22. กรณีผู้ประกันตนว่างงานเนื่องจากถูกไล่ออกสามารถใช้สิทธิกรณีว่างงานได้	212	33.10	20
23. เงินสมทบที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนประกันสังคม กำหนดไว้อัตราร้อยละ 3 ของค่าจ้างรายเดือน	250	39.10	17
เฉลี่ยรวม	377	57.86	-

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักศึกษาตอบแบบวัดความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคม ถูกเฉลี่ยรวมร้อยละ 57.86 โดยเรียงลำดับข้อที่นักศึกษาตอบถูกจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก คือ ลำดับที่ 1 ข้อ 12. สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากการประกันสังคมในปัจจุบันมี 7 กรณี คือ กรณีเจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพพลภาพ ตาย สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน (ร้อยละ 90.80)

ลำดับที่ 2 ข้อ 15. สิทธิประโยชน์กรณีตาย เป็นการช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการจัดการศพให้กับครอบครัวผู้ประกันตน (ร้อยละ 87.80)

ลำดับที่ 3 ข้อ 17. สิทธิประโยชน์กรณีชราภาพเป็นการสร้างเงินออมในการดำเนินชีวิต เมื่อผู้ประกันตนเข้าสู่วัยชรา (ร้อยละ 80.00)

ลำดับที่ 4 ข้อ 19. ผู้ประกันตนชายต้องจดทะเบียนสมรสกับหญิงจึงจะได้รับสิทธิประโยชน์กรณีสงเคราะห์บุตรได้ (ร้อยละ 78.40)

ลำดับที่ 5 ข้อ 13. สิทธิประโยชน์กรณีเจ็บป่วยจะได้รับบริการรักษาพยาบาลจากโรงพยาบาลที่ระบุฟรีจนกว่าจะหาย (ร้อยละ 75.60)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

เจตคติต่อระบบประกันสังคม	นักศึกษา (n = 640 คน)		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
14. ปัญหาความเดือดร้อนของลูกจ้างผู้ประกันตนเกิดจากการขาด ความสำนึกในการคุ้มครองการดูแลของนายจ้างและลูกจ้างเอง	3.82	.83	สูง
15. การให้ความรู้ แก่ลูกจ้างผู้ประกันตนในเรื่องสิทธิประโยชน์ทดแทน ทุกกรณีควรกระทำอย่างต่อเนื่อง	4.25	.79	สูง
16. การประกันสังคมควรจัดสิทธิประโยชน์อย่างอื่นเพิ่มเติมในอนาคต นอกเหนือจาก 7 กรณี เช่น การทำฟัน ที่อยู่อาศัย เป็นต้น	4.07	.85	สูง
17. เป็นการดีที่ลูกจ้าง และนายจ้างได้ชำระเงินสมทบเข้ากองทุน ประกันสังคม และเมื่อสิ้นปีสามารถนำมาลดหย่อนภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดาเท่าที่จ่ายจริงได้	3.97	.77	สูง
18. โดยภาพรวมระบบประกันสังคมเป็นระบบที่ดี สามารถสร้างความ มั่นคงในการทำงานให้แก่ลูกจ้างได้จริง	4.12	.76	สูง
รวม	3.94	.39	สูง

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีเจตคติต่อระบบประกันสังคมภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีเพียง 1 ข้อ ที่นักศึกษามีเจตคติต่อระบบประกันสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ที่เหลือจำนวน 17 ข้อ นักศึกษามีเจตคติต่อระบบประกันสังคมอยู่ในระดับสูง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก คือ

- ลำดับ 1 ข้อ 10 ควรปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม แก่เจ้าของกิจการ เพื่อให้การช่วยเหลือ
ลูกจ้าง โดยปฏิบัติตามกฎหมายประกันสังคมอย่างเคร่งครัด
- ลำดับ 2 ข้อ 1 กฎหมายประกันสังคม เป็นกฎหมายที่ดี เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในประเทศ
ไทยในปัจจุบัน
- ลำดับ 3 ข้อ 15 การให้ความรู้แก่ลูกจ้างผู้ประกันตน ในเรื่องสิทธิประโยชน์ทดแทนทุกกรณี
ควรกระทำอย่างต่อเนื่อง
- ลำดับ 4 ข้อ 18 โดยภาพรวมระบบประกันสังคมเป็นระบบที่ดี สามารถสร้างความมั่นคงใน
การทำงานให้แก่ลูกจ้างได้จริง
- ลำดับ 5 ข้อ 4 กฎหมายประกันสังคม มุ่งสร้างหลักประกันแก่ลูกจ้าง ให้อยู่ได้ในสังคม
อย่างไม่เดือดร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคม

ตารางที่ 4.6 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของนักศึกษา ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	ระดับ	t	Sig.
- ชาย	306	13.09	2.21	พอใช้	-2.26*	.02
- หญิง	334	13.51	2.43	พอใช้		

*Sig < .05

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีเพศต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาเพศหญิงมีความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคม สูงกว่านักศึกษาเพศชาย

ตารางที่ 4.7 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของนักศึกษา ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	ระดับ	t	Sig.
- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	312	13.28	2.33	พอใช้	-0.25	.79
- มากกว่า 20 ปี	328	13.33	2.35	พอใช้		

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีอายุต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของนักศึกษา ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน

เกรดเฉลี่ยสะสม	n	\bar{X}	S.D.	ระดับ	F	Sig.
- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.50	272	13.34	2.41	พอใช้		
- ระหว่าง 2.51-3.00	273	13.44	2.27	พอใช้	2.92	.05
- มากกว่า 3.00	86	12.76	2.21	พอใช้		

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่สังกัดคณะต่างกัน

คณะ	n	\bar{X}	S.D.	ระดับ	F	Sig.
- วิศวกรรมศาสตร์	150	12.98	2.03	พอใช้		
- ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	109	13.92	2.49	พอใช้		
- เทคโนโลยีการเกษตร	127	14.17	2.54	พอใช้		
- เทคโนโลยีสารสนเทศ	51	12.00	.00	พอใช้	14.48**	.00
- สถาปัตยกรรมศาสตร์	79	12.18	1.83	พอใช้		
- วิทยาศาสตร์	90	14.02	2.54	พอใช้		
- อุตสาหกรรมเกษตร	34	12.26	2.00	พอใช้		

**Sig < .01

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่สังกัดคณะต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe' รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่สังกัดคณะต่างกัน เป็นรายคู่

คณะ	คณะ	คณะ						
		วศ.	คอ.	ทก	ทส	สถ	วท	อก
	\bar{X}	12.98	13.92	14.17	12.00	12.18	14.02	12.26
วิศวกรรมศาสตร์	12.98		-0.93	-1.18*	0.98	0.80	-1.04	0.71
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	13.92			-0.24	1.91*	1.74*	-0.10	1.65*
เทคโนโลยีการเกษตร	14.17				2.16*	1.98*	0.14	1.90*
เทคโนโลยีสารสนเทศ	12.00					-0.17	-2.02*	-0.26
สถาปัตยกรรมศาสตร์	12.18						-1.84*	-0.08
วิทยาศาสตร์	14.02							1.75*
อุตสาหกรรมเกษตร	12.26							

*Sig < .05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่สังกัดคณะต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เฉพาะนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมกับคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมกับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมกับคณะอุตสาหกรรมเกษตร นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรกับคณะ

เทคโนโลยีสารสนเทศ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรกับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรกับคณะอุตสาหกรรมเกษตร นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์กับคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์กับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์กับคณะอุตสาหกรรมเกษตร โดยนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรมีความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมสูงกว่าคณะวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมเกษตร คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของนักศึกษา ที่มีประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียนต่างกัน

ประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียน	n	\bar{X}	S.D.	ระดับ	t	Sig.
- เคย	203	12.92	2.28	พอใช้	-2.89**	.00
- ไม่เคย	437	13.49	2.34	พอใช้		

**Sig < .01

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียนต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียนมีความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมสูงกว่านักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียน

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของนักศึกษา ที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน

หน่วยงานที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	ระดับ	F	Sig.
- หน่วยงานรัฐบาล	150	13.79	2.49	พอใช้		
- รัฐวิสาหกิจ	69	13.10	1.97	พอใช้	2.851*	.037
- หน่วยงานเอกชน	368	13.15	2.37	พอใช้		
- อื่น ๆ	53	13.28	1.92	พอใช้		

*Sig < .05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe' รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน เป็นรายคู่

หน่วยงานที่ตั้งใจประกอบอาชีพ	\bar{X}	หน่วยงานที่ตั้งใจประกอบอาชีพ			
		หน่วยงานรัฐบาล	รัฐวิสาหกิจ	หน่วยงานเอกชน	อื่น ๆ
		13.79	13.10	13.15	13.28
- หน่วยงานรัฐบาล	13.79		.69*	.64*	.51
- รัฐวิสาหกิจ	13.10			-.05	-.18
- หน่วยงานเอกชน	13.15				-.13
- อื่น ๆ	13.28				

*Sig < .05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เฉพาะนักศึกษาที่ตั้งใจประกอบอาชีพในหน่วยงานรัฐบาลกับนักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และนักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานรัฐบาล กับนักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานเอกชน โดยนักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานรัฐบาลมีความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมสูงกว่านักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานเอกชน และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่มีประสบการณ์ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารประกันสังคมต่างกัน

ประสบการณ์การรับรู้ข่าวสารประกันสังคม	n	\bar{X}	S.D.	ระดับ	t	Sig.
- เคยรับรู้	569	13.40	2.43	พอใช้	4.79**	.00
- ไม่เคยรับรู้	71	12.56	1.19	พอใช้		

**Sig < .01

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่มีประสบการณ์ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารประกันสังคมต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์การรับรู้ข้อมูลข่าวสารประกันสังคม มีความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การรับรู้ข้อมูลข่าวสารประกันสังคม

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่
รับรู้ข่าวสารประกันสังคมจากสื่อต่างประเภทกัน

ประเภทของสื่อที่รับรู้ข่าวสาร ประกันสังคม	n	\bar{X}	S.D.	ระดับ	F	Sig.
- บุคคล	170	13.59	2.66	พอใช้		
- หนังสือพิมพ์	92	13.38	2.35	พอใช้		
- วิทยุ	54	13.22	1.97	พอใช้	.997	.419
- โทรทัศน์	214	13.15	2.32	พอใช้		
- อินเทอร์เน็ต	65	13.32	2.28	พอใช้		
- อื่น ๆ	45	12.89	1.35	พอใช้		

จากตารางที่ 4.15 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่รับรู้ข่าวสารประกันสังคมจากสื่อต่างประเภทกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบ
ประกันสังคมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่
บิดาประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน

หน่วยงานที่บิดาประกอบอาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	ระดับ	F	Sig.
- หน่วยงานรัฐบาล	186	13.12	2.29	พอใช้		
- รัฐวิสาหกิจ	66	13.36	1.75	พอใช้	.706	.549
- หน่วยงานเอกชน	154	13.29	2.49	พอใช้		
- อื่น ๆ	234	13.45	2.41	พอใช้		

จากตารางที่ 4.16 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่บิดาประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบ
ประกันสังคมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่ มารดาประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน

หน่วยงานที่มารดาประกอบอาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	ระดับ	F	Sig.
- หน่วยงานรัฐบาล	176	13.30	2.01	พอใช้		
- รัฐวิสาหกิจ	28	12.64	1.39	พอใช้	.818	.484
- หน่วยงานเอกชน	108	13.38	2.42	พอใช้		
- อื่น ๆ	328	13.34	2.53	พอใช้		

จากตารางที่ 4.17 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มารดาประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมไม่แตกต่างกัน

4.4 ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบเจตคติต่อระบบประกันสังคม

ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติ ต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	ระดับ	t	Sig.
- ชาย	306	3.97	.40	สูง	1.84	.06
- หญิง	334	3.91	.36	สูง		

จากตารางที่ 4.18 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อระบบประกันสังคมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติ ต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	ระดับ	t	Sig.
- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	312	3.94	.36	สูง	-0.06	.95
- มากกว่า 20 ปี	328	3.95	.41	สูง		

จากตารางที่ 4.19 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีอายุต่างกัน มีเจตคติต่อระบบประกันสังคมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติ ต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน

เกรดเฉลี่ยสะสม	n	\bar{x}	S.D.	ระดับ	F	Sig.
- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.50	272	3.97	.38	สูง		
- ระหว่าง 2.51-3.00	273	3.94	.38	สูง	2.23	.10
- มากกว่า 3.00	86	3.88	.41	สูง		

จากตารางที่ 4.20 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีเจตคติต่อระบบประกันสังคมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติ ต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา ที่สังกัดคณะต่างกัน

คณะ	n	\bar{x}	S.D.	ระดับ	F	Sig.
- วิศวกรรมศาสตร์	150	4.04	.36	สูง		
- ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	109	4.10	.45	สูง		
- เทคโนโลยีการเกษตร	127	3.98	.30	สูง		
- เทคโนโลยีสารสนเทศ	51	3.50	.00	สูง	23.08**	.00
- สถาปัตยกรรมศาสตร์	79	3.76	.37	สูง		
- วิทยาศาสตร์	90	3.94	.33	สูง		
- อุตสาหกรรมเกษตร	34	3.98	.37	สูง		

**Sig < .01

จากตารางที่ 4.21 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่สังกัดคณะต่างกัน มีเจตคติต่อระบบประกันสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe' รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติ ต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา ที่สังกัดคณะต่างกัน เป็นรายคู่

คณะ	คณ.	คณะ						
		วศ.	คอ.	ทก	ทส	สธ	วท	อก
	\bar{x}	4.04	4.10	3.98	3.50	3.76	3.94	3.97
วิศวกรรมศาสตร์	4.04		-0.06	0.05	0.53**	0.28**	0.09	0.05
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	4.10			.012	0.60**	0.34**	0.15	0.12
เทคโนโลยีการเกษตร	3.98				0.48**	0.22**	0.03	-0.00
เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.50					-0.25**	-0.44*	-0.48*
สถาปัตยกรรมศาสตร์	3.76						-0.18	-0.22
วิทยาศาสตร์	3.94							-0.03
อุตสาหกรรมเกษตร	3.97							

*Sig < .05 และ **Sig < .01

จากตารางที่ 4.22 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่สังกัดคณะต่างกัน มีเจตคติต่อระบบประกันสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เฉพาะนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม กับคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม กับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ กับคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ กับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตร กับคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตร กับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ นักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตรกับคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์กับคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์กับคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีเจตคติต่อระบบประกันสังคม ที่สูงกว่าคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะอุตสาหกรรมเกษตร คณะวิทยาศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติ ต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา ที่มีประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียนต่างกัน

ประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียน	n	\bar{X}	S.D.	ระดับ	t	Sig.
- เคย	203	3.92	.38	สูง	-1.20	.22
- ไม่เคย	437	3.96	.39	สูง		

จากตารางที่ 4.23 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อระบบประกันสังคมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติ ต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา ที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน

หน่วยงานที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	ระดับ	F	Sig.
- หน่วยงานรัฐบาล	150	4.03	.41	สูง	9.419**	.000
- รัฐวิสาหกิจ	69	4.05	.35	สูง		
- หน่วยงานเอกชน	368	3.92	.37	สูง		
- อื่น ๆ	53	3.75	.40	สูง		

**Sig < .01

จากตารางที่ 4.24 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน มีเจตคติต่อระบบประกันสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe' รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติ ต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา ที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน เป็นรายคู่

หน่วยงานที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพ	\bar{X}	หน่วยงานที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพ			
		หน่วยงานรัฐบาล	รัฐวิสาหกิจ	หน่วยงานเอกชน	อื่น ๆ
- หน่วยงานรัฐบาล	4.03		-.02	.11*	.28*
- รัฐวิสาหกิจ	4.05			.13	.30*
- หน่วยงานเอกชน	3.92				.17*
- อื่น ๆ	3.75				

*Sig < .05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน มีเจตคติต่อระบบประกันสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เฉพาะนักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานรัฐบาล กับนักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานเอกชน นักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานรัฐบาล กับนักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานอื่น ๆ นักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ กับนักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานอื่น ๆ และนักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานเอกชน กับนักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานอื่น ๆ โดยนักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจมีความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคม สูงกว่าหน่วยงานรัฐบาล หน่วยงานเอกชน และอื่น ๆ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติ ต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา ที่มีประสบการณ์การรับรู้ข่าวสารประกันสังคมต่างกัน

ประสบการณ์การรับรู้ข่าวสารประกันสังคม	n	\bar{X}	S.D.	ระดับ	t	Sig.
- เคยรับรู้	569	3.96	.38	สูง	3.47**	.00
- ไม่เคยรับรู้	71	3.79	.42	สูง		

**Sig < .01

จากตารางที่ 4.26 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีประสบการณ์การรับรู้ข้อมูลข่าวสารประกันสังคมต่างกัน มีเจตคติต่อระบบประกันสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์การรับรู้ข้อมูลข่าวสารประกันสังคม มีเจตคติต่อระบบประกันสังคม สูงกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การรับรู้ข้อมูลข่าวสารประกันสังคม

ตารางที่ 4.27 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติ ต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา ที่รับรู้ข่าวสารประกันสังคมจากสื่อต่างประเภทกัน

ประเภทของสื่อที่รับรู้ข่าวสารประกันสังคม	n	\bar{X}	S.D.	ระดับ	F	Sig.
- บุคคล	170	3.93	.38	สูง		
- หนังสือพิมพ์	92	3.90	.40	สูง		
- วิทยุ	54	3.99	.36	สูง	.799	.551
- โทรทัศน์	214	3.96	.40	สูง		
- อินเทอร์เน็ต	65	3.91	.32	สูง		
- อื่น ๆ	45	3.98	.45	สูง		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.27 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่รับรู้ข่าวสารประกันสังคมจากสื่อต่างประเภทกัน มีเจตคติต่อระบบประกันสังคมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติ ต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา ที่บิดาประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน

หน่วยงานที่บิดาประกอบอาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	ระดับ	F	Sig.
- หน่วยงานรัฐบาล	186	3.95	.39	สูง	1.251	.290
- รัฐวิสาหกิจ	66	4.02	.37	สูง		
- หน่วยงานเอกชน	154	3.94	.39	สูง		
- อื่น ๆ	234	3.92	.39	สูง		

จากตารางที่ 4.28 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่บิดาประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน มีเจตคติต่อระบบประกันสังคมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติ ต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา ที่มารดาประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน

หน่วยงานที่มารดาประกอบอาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	ระดับ	F	Sig.
- หน่วยงานรัฐบาล	176	3.97	.40	สูง	.428	.733
- รัฐวิสาหกิจ	28	3.92	.45	สูง		
- หน่วยงานเอกชน	108	3.92	.39	สูง		
- อื่น ๆ	328	3.94	.37	สูง		

จากตารางที่ 4.29 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มารดาประกอบอาชีพในหน่วยงานต่างกัน มีเจตคติต่อระบบประกันสังคมไม่แตกต่างกัน

4.5 ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ กับเจตคติต่อระบบประกันสังคม

ตารางที่ 4.30 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ และเจตคติต่อระบบประกันสังคม

ตัวแปร	เจตคติ	ความรู้
เจตคติ	1	.142**
ความรู้		1

**Sig < .01

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .142 ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า ความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำทางบวกกับเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเพื่อศึกษาความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคม ของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2550 โดยมีรายละเอียดการสรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- (1) เพื่อศึกษาความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคม ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- (2) เพื่อเปรียบเทียบความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามเพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม คณะ ประสพการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียน หน่วยงานที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพ ประสพการณ์การรับรู้ข้อมูลข่าวสารประกันสังคม ประเภทของสื่อที่รับรู้ข่าวสารประกันสังคม หน่วยงานที่บิดาประกอบอาชีพ และหน่วยงานที่มารดาประกอบอาชีพ
- (3) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

5.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 2 (หลักสูตรต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2550 จำนวน 3,500 คน และกลุ่มตัวอย่างได้จากการเลือกแบบโควตาตามคณะ (Quota Sampling) จาก 7 คณะ ๆ ละ 100 คน รวมจำนวน 700 คน

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยจะใช้แบบวัดความรู้ เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของนักศึกษา ข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบถูก-ผิด จำนวน 23 ข้อ และแบบวัดเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา ข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (การให้คะแนนเป็น 5 4 3 2 1 คะแนน) จำนวน 18 ข้อ ได้ผ่านการทดลองใช้ก่อนนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริงกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งแบบวัดความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75 ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.25-0.78 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25-0.75 และแบบวัดเจตคติเกี่ยวกับระบบประกันสังคม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 และค่าอำนาจจำแนกโดยหาค่าที่ (t-test) ระหว่าง 1.77-5.74

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2550 ในช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2549 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550 จำนวน 700 คน และได้รับแบบวัดกลับคืนมาจำนวน 640 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.43 ของกลุ่มตัวอย่าง

5.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยมีประเด็นการวิเคราะห์ ดังนี้

- (1) การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- (2) การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความรู้และเจตคติ ต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- (3) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้และเจตคติ ต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา โดยแบ่งเป็น
 - (3.1) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้และเจตคติ ต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่มีเพศ อายุ ประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียน และประสบการณ์การรับรู้ข่าวสารประกันสังคมต่างกัน จะใช้การทดสอบค่าที (t-test)
 - (3.2) กรณีเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้และเจตคติ ต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม สังกัดคณะ หน่วยงานที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพ ประเภทของสื่อที่รับรู้ข่าวสารประกันสังคม หน่วยงานที่บิดาประกอบอาชีพ และหน่วยงานที่มารดาประกอบอาชีพต่างกัน จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA : F-test) และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe'
- (4) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างความรู้และเจตคติ ต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษา ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple correlation)

5.1.6 สรุปผลการวิจัย

- (1) นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคมในระดับปานกลาง
- (2) นักศึกษามีเจตคติต่อระบบประกันสังคมภาพรวมอยู่ในระดับสูง
- (3) นักศึกษาที่มีเพศ คณะ ประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียน หน่วยงานที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพและประสบการณ์การรับรู้ข่าวสารประกันสังคมต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับประกันสังคมแตกต่างกัน
- (4) นักศึกษาที่สังกัดคณะ มีหน่วยงานที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพ และประสบการณ์การรับรู้ข่าวสารประกันสังคมต่างกัน มีเจตคติต่อระบบประกันสังคมแตกต่างกัน
- (5) ความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของนักศึกษา มีความสัมพันธ์เจตคติ ต่อระบบประกันสังคมทางบวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำออกเผยแพร่ได้ หากมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยเพื่อศึกษาความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคม ของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีประเด็นการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

(1) นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับประกันสังคมในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ นักศึกษาของสถาบัน ส่วนใหญ่มีความสนใจด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากกว่า ประกอบกับการจัดการเรียนการสอนของสถาบัน ได้จัดให้รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายแรงงานไว้ในกลุ่มวิชาเลือก ทำให้มีความสนใจด้านสังคมศาสตร์ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายไม่มากนัก ดังที่ Mark (1980 : 45) ได้กล่าวไว้ว่า ความรู้ เป็นความสามารถของผู้เรียนที่จะรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมนั้นๆ โดยแบ่งออกเป็นความรู้ต่อสถานการณ์หนึ่งๆ หรือความรู้ต่อเรื่องในระดับกว้าง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขจිරัตน์ บุญวิวัฒนาการ (2546 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษา ความรู้ความเข้าใจของ ประชาชนต่อโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า (30 บาทรักษาทุกคน) จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า อยู่ใน ระดับปานกลาง พัฒนาการ ศรีสกุล (2542 : (1)) ที่ศึกษาความรู้ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลต่อการ ปฏิบัติประกันสังคม : ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มธุรกิจโทรคมนาคม ผลการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่ฝ่าย บุคคล ส่วนมากมีความรู้เรื่องผลประโยชน์ทดแทนในระดับปานกลาง เจนใจ สุวรรณมาลา (2548 : 56-67) ที่ศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้ประกันตนต่อระบบประกันสังคม กรณีศึกษาสำนักงาน ประกันสังคม จังหวัดบึงดำนี ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกันตนต่อระบบ ประกันสังคม ส่วนมากร้อยละ 53.0 มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง และคำทิพย์ โปติ บุตร (2545 : 53-69) ก็ได้ศึกษา ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติของผู้ประกันตนต่อระบบ ประกันสังคม : กรณีศึกษาสำนักงานประกันสังคมจังหวัดพังงา ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันสังคมของผู้ประกันตนอยู่ในระดับดีมากกว่าครึ่ง อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 29.2 และอยู่ในระดับไม่ดีร้อยละ 3.9 โดยมีข้อเสนอแนะว่า ผู้ประกันตนยังขาดความรู้ ความ เข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และบทบาทหน้าที่ของตน สำนักงานประกันสังคมและ หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความรู้และสร้างความเข้าใจให้มากขึ้น

(2) นักศึกษามีเจตคติต่อระบบประกันสังคมภาพรวมอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้ เพราะนักศึกษา เห็นว่าระบบการประกันสังคม เป็นระบบที่ดี มีประโยชน์ มีความเหมาะสมแล้ว ที่นำมาใช้ในประเทศ เพราะสามารถสร้างหลักประกันให้แก่ลูกจ้าง ให้อยู่ในสังคมได้อย่างไม่เดือดร้อน นับเป็นการสร้างความมั่นคงในการทำงาน และการดำรงชีวิตให้กับลูกจ้าง ซึ่งหน่วยงานภาครัฐควรส่งเสริมและสร้าง ความรู้ความเข้าใจแก่ลูกจ้าง และผู้ประกอบการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ดังที่ ชม ภูมิภาค (2523 : 108-110) ได้กล่าวไว้ว่า เจตคตินั้นเกิดได้จากการเรียนรู้ และโดยมากก็เป็นการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชนาทนต์ ลือชา (2548 : 37-47) ที่ศึกษา ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติของผู้ประกันตนที่มีต่อระบบประกันสังคม : กรณีศึกษาผู้ประกันตนใน จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกันตนในจังหวัดยโสธร มีทัศนคติต่อระบบประกันสังคมใน ระดับค่อนข้างสูง แต่ก็ยังมีปัญหาในเรื่องความถี่ของการได้รับข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

คำทิพย์ โปติบุตร (2545 : 53-69) ได้ศึกษา ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติของผู้ประกันตนต่อระบบประกันสังคม : กรณีศึกษาสำนักงานประกันสังคมจังหวัดพังงา ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติของผู้ประกันตนต่อระบบประกันสังคมโดยภาพรวม อยู่ในระดับค่อนข้างดี และนิศารัตน์ มงคลรัตน์ (2546 : 121-123) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ของความรู้ ทัศนคติของนายจ้างที่มีต่อการปฏิบัติด้านการประกันสังคม : ศึกษาเฉพาะกรณีนายจ้างที่มีลูกจ้าง ตั้งแต่ 1-9 คน ในเขตจังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกันสังคมในระดับน้อย และมีทัศนคติต่อหลักการประกันสังคม และการบริหารงานประกันสังคม ในระดับปานกลาง ดังนั้นสำนักงานประกันสังคมควรสร้างความเข้าใจกับผู้ที่เข้าสู่ระบบประกันสังคม ด้วยการประชาสัมพันธ์ในเชิงรุกอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการปฏิบัติในส่วนของบริการ ควรกระทำอย่างรวดเร็ว เสมอภาค ถูกต้อง และเข้าใจได้ง่าย เพื่อให้ทั้งผู้ประกันตนและสถานประกอบการ เกิดเจตคติที่ดีต่อระบบประกันสังคม

(3) นักศึกษาที่มีเพศ ประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียน ประสบการณ์การรับรู้ข่าวสารประกันสังคม คณะ และหน่วยงานที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในอนาคตต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับประกันสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่านักศึกษาเพศหญิงมีความรู้มากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เสน่ห์ สุพุทธิ (2541 : (4)) ที่ได้ศึกษา ความรู้และพฤติกรรมของผู้ประกันตน ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 : ศึกษาเฉพาะกรณีมหาวิทยาลัยมหิดล ผลการวิจัยพบว่า เพศของผู้ประกันตนมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการได้รับการคุ้มครอง แต่นักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียน มีความรู้มากกว่าที่เคยมีประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าการที่นักศึกษาเคยมีประสบการณ์ทำงานพิเศษระหว่างเรียน ไม่ได้หมายความว่ามีความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมเสมอไป ทั้งนี้ เพราะการรับรู้ดังกล่าวผู้รับจะต้องเปิดรับจากสื่อสารมวลชนต่าง ๆ ที่มีการเผยแพร่ทั่วไป สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เรืองศิลป์ แก้วดอนรี (2539 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษา ความต้องการข่าวสาร ความคาดหวัง และความพึงพอใจที่ได้รับข่าวสารเรื่องการประกันสังคม ของผู้ประกันตน ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันสังคมอยู่ในระดับต่ำ ส่วนนักศึกษาเคยรับรู้ข่าวสารประกันสังคม มีความรู้มากกว่าที่ไม่เคยรับรู้ข่าวสารประกันสังคม แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่เคยรับรู้ข่าวสารประกันสังคม มีความรู้มาแล้ว จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันสังคมในระดับหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขจีรัตน์ บุญวิวัฒนาการ (2546 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษา ความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า (30 บาทรักษาทุกคน) จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ข่าวสารเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า และสายฝน ศิริพร (2546 : 81-83) ที่ศึกษา ศึกษาความพร้อมของผู้ประกันตนต่อการประกันสังคมกรณีว่างงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกันตนในเขตจังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกันตนที่มีความแตกต่างกันทางการศึกษา โดยเฉพาะผู้ที่มีระดับการศึกษาสูง จะมีความรู้ความเข้าใจ และความพร้อมต่อการประกันสังคมกรณีว่างงานมากกว่า แต่นักศึกษาจากคณะ

เทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาศาสตร์ และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จะมีความรู้มากกว่าคณะอื่น ๆ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาจากทั้ง 3 คณะ ดังกล่าว อาจจะมีแนวโน้มความสนใจในการประกอบอาชีพที่แตกต่างจากคณะอื่น ๆ อย่างเช่น สมชาย รัตนคำชูวงศ์ (2542 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นในการประกอบอาชีพรับราชการ ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า คณะวิชาเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นในการประกอบอาชีพรับราชการ ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และนักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานรัฐบาลมีความรู้มากกว่านักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพอื่น ๆ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่สนใจจะประกอบอาชีพรับราชการ ส่วนใหญ่จะเห็นว่าเป็นอาชีพที่มีความมั่นคงและสวัสดิการสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุทิศ เตชะพฤติ (2541 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจุดหมายในอาชีพ และความผูกพันต่อองค์การ ของพนักงานระดับปฏิบัติการในองค์การภาครัฐ และเอกชน ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการระดับปฏิบัติการ มีจุดมุ่งหมายในอาชีพด้านความมั่นคงมากกว่าพนักงานบริษัทเอกชน ดังนั้น จึงอาจเป็นเหตุผลให้นักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพรับราชการในอนาคต สนใจศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับความมั่นคงและสวัสดิการต่าง ๆ ในการทำงานมากกว่านักศึกษาที่สนใจจะประกอบอาชีพอื่น ๆ และสมชาย รัตนคำชูวงศ์ (2542 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นในการประกอบอาชีพรับราชการ ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนตัวและปัจจัยทางครอบครัว จัดเป็นปัจจัยส่วนหนึ่งที่มีอำนาจร่วมกันพยากรณ์ความคิดเห็น ในการประกอบอาชีพรับราชการ ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้

(4) นักศึกษาที่มีประสบการณ์การรับรู้ข่าวสารประกันสังคม คณะ และหน่วยงานที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในอนาคตต่างกัน มีเจตคติต่อระบบประกันสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยพบว่านักศึกษาเคยรับรู้ข่าวสารประกันสังคม มีเจตคติสูงกว่าที่ไม่เคยรับรู้ข่าวสารประกันสังคม นักศึกษาจากคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จะมีเจตคติต่ำกว่าคณะอื่น ๆ และนักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในหน่วยงานอื่น ๆ มีเจตคติต่ำกว่านักศึกษาที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพอื่น ๆ ดังที่ ชม ภูมิภาค (2523 : 108-110) ได้กล่าวไว้ว่า เจตคตินั้นเกิดได้จากการเรียนรู้ และโดยมากก็เป็นการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning) ดังนั้น แหล่งกำเนิดของเจตคติจึงมีหลายทาง อาทิเช่น ประสบการณ์เฉพาะ การสอน การเลียนแบบ และปัจจัยที่เกี่ยวกับสถาบัน และ Foster (1952 : 78) ได้กล่าวว่า การเกิดเจตคติขึ้นอยู่กับสาเหตุ 2 ประการ คือ (1) ประสบการณ์ที่บุคคลมีกับสิ่งของ บุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่างๆ หรือสถานการณ์ เจตคติ จึงเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็นคุ้นเคย ซึ่งถือได้ว่าเป็นประสบการณ์โดยตรง และจากการได้ยินได้ฟัง ได้เห็นรูปภาพ หรือได้อ่านข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องนั้น แต่ไม่ได้พบเห็น ไม่ได้ทดลองกับของจริงด้วยตัวเอง ซึ่งถือว่าเป็นประสบการณ์โดยอ้อม ดังนั้น บุคคลจะไม่มีเจตคติต่อสิ่งที่เขาไม่มีประสบการณ์ ทั้งทางตรงและทางอ้อมเลย (2) ระบบค่านิยมและการตัดสินใจตามค่านิยม เนื่องจากคนแต่ละกลุ่ม มีค่านิยมและการตัดสินใจตามค่านิยมไม่เหมือนกัน ดังนั้น กลุ่มคนแต่ละกลุ่มจึงอาจจะมีเจตคติต่อสิ่งเดียวกันแตกต่างกันได้ การที่บุคคลหนึ่งบุคคลใด จะมีเจตคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งหนึ่ง หรือมีความรู้ว่สิ่งนั้นถูกสิ่งนั้นผิด ย่อมขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม ค่านิยม หรือมาตรฐานของกลุ่ม

ที่บุคคลนั้น ใช้ชีวิตร่วมกันอยู่ เพราะเมื่อบุคคลแต่ละคนอยู่ในสังคม ย่อมได้เห็นตัวอย่างการกระทำต่าง ๆ จากสังคม เช่น สิ่งที่สั่งสอนอบรม ถ่ายทอดกันทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ นอกจากนี้จะเป็นแนวปฏิบัติให้แก่คนในสังคมนั้นๆ แล้ว ยังมีระบบการให้รางวัลและการลงโทษอยู่ด้วย

(5) ความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของนักศึกษา มีความสัมพันธ์เจตคติต่อระบบประกันสังคมทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าองค์ประกอบทางด้านความรู้ (Cognitive component) ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับความคิด ความเข้าใจ การใช้สติและเหตุผล ตลอดจนความเชื่อถือของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด จัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของเจตคติ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2531 : 395-397) และ Robbin (1993 : 177) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติไว้ว่า องค์ประกอบทางด้านพุทธิพิสัย (Cognitive component) ได้แก่ ความเชื่อถือ ความรู้ หรือความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จัดเป็นองค์ประกอบหนึ่งในสามอย่างของเจตคติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คำทิพย์ โปติบุตร (2545 : 53-69) ที่ศึกษา ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติของผู้ประกันตนต่อระบบประกันสังคม : กรณีศึกษา สำนักงานประกันสังคม จังหวัดพังงา ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกันตนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อทัศนคติของผู้ประกันตนต่อระบบประกันสังคม และพัฒนาพร ศรีสกุล (2542 : (1)) ที่ศึกษาความรู้ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลต่อการปฏิบัติประกันสังคม : ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มธุรกิจโทรคมนาคม ผลการวิจัยพบว่า ความรู้และทัศนคติของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานประกันสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนิศารัตน์ มงคลรัตน์ (2546 : 121-123) ได้ทำการศึกษาวิจัย ความสัมพันธ์ของความรู้ของนายจ้าง ที่มีต่อการปฏิบัติด้านการประกันสังคม ศึกษาเฉพาะกรณีนายจ้างที่มีลูกจ้าง ตั้งแต่ 1-9 คน ในเขตจังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เรื่องการประกันสังคมของกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.3 ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเพื่อศึกษาความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคม ของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ในสองแนวทางดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

สถาบันควรสนับสนุนให้นักศึกษาได้เรียนรู้ เกี่ยวกับระบบประกันสังคมอย่างลึกซึ้งมากขึ้น และโดยทั่วถึงในทุกคณะ มิใช่จำกัดแต่บางคณะหรือบางสาขา โดยเฉพาะนักศึกษาในชั้นปีที่ใกล้จะสำเร็จการศึกษา เพราะถือเป็นความรู้ขั้นพื้นฐาน อันเป็นสิทธิของบุคคลในทางสังคมที่รัฐมุ่งจัดให้เป็นสวัสดิการแก่ประชาชนโดยทั่วไปที่สมัครเข้าใช้บริการ รวมทั้งแก่บุคคลในฐานะลูกจ้างหรือผู้ประกันตน เพื่อความมั่นคงในการดำรงชีวิต ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่ของสถาบัน

เมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้ว ส่วนมากมักจะทำงานในสถานประกอบการของภาคเอกชน จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเข้าสู่ระบบประกันสังคมโดยผลบังคับของกฎหมาย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความรู้ เกี่ยวกับระบบประกันสังคมให้กว้างขวางถูกต้องและครบถ้วนยิ่งขึ้น โดยอาจจะเห็นการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ทางสื่อโทรทัศน์วงจรปิดภายในสถาบัน แผ่นพับ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น การจัดอบรมสัมมนาแก่นักศึกษาที่ใกล้สำเร็จการศึกษา หรือให้ความรู้ไปพร้อมกับการจัดปัจฉิมนิเทศนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนปกติตั้งที่กล่าวข้างต้น หรือนำผลการวิจัยไปใช้อ้างอิงประกอบในหลักการและเหตุผลในการจัดทำโครงการเพื่อการจัดอบรมความรู้ให้แก่ชุมชน พนักงาน ลูกจ้าง ในสถานประกอบการต่างๆ อันเป็นการบริการสังคมในด้านวิชาการอีกทางหนึ่งด้วย

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

- (1) ควรมีการศึกษาวิจัย ในด้านการสร้างและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน เกี่ยวกับระบบประกันสังคม หรือกฎหมายแรงงาน
- (2) ควรมีการศึกษาว่า มีปัจจัยอะไรที่อาจจะส่งผลต่อการเรียนการสอน เกี่ยวกับระบบประกันสังคม หรือกฎหมายแรงงาน
- (3) ควรทำการศึกษาความรู้และเจตคติของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชาอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- ขจีรัตน์ บุญวิวัฒนาการ. 2546. "ความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า (30 บาทรักษาทุกโรค) จังหวัดเชียงราย." ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- คำทิพย์ โปติบุตร. 2545. "ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติของผู้ประกันตนต่อระบบประกันสังคม : กรณีศึกษา สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพังงา." ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เจนใจ สุวรรณมาลา. 2548. "ความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นของผู้ประกันตนต่อระบบประกันสังคม : กรณีศึกษา สำนักงานประกันสังคม จังหวัดปัตตานี." ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชนากานต์ ลือชา. 2548. "ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติของผู้ประกันตน ที่มีต่อระบบประกันสังคม : กรณีศึกษาผู้ประกันตนในจังหวัดยโสธร." ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชม ภูมิภาค. 2523. "จิตวิทยาการเรียนการสอน". กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ชวาล แพรัตกุล. 2526. "เทคนิคการเขียนข้อทดสอบ". กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เชิดศักดิ์ โฉมาสินธุ์. 2527. "การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์". พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ถวิล ธาวาโกชน. 2532. "จิตวิทยาสังคม". กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์.
- ธชาธร โสภณสุรการ. 2549. "ความพร้อมของแรงงานนอกระบบ ในการเข้าสู่ระบบประกันสังคม ศึกษาเฉพาะกรณีเกษตรกรที่เป็นสมาชิกของสหกรณ์การเกษตรบ้านแพ้ว จำกัด." วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิตารัตน์ มงคลรัตน์. 2546. "ความสัมพันธ์ของความรู้ ทัศนคติของนายจ้างที่มีต่อการปฏิบัติด้านการประกันสังคม : ศึกษาเฉพาะกรณีนายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1-9 คน ในเขตจังหวัดสระบุรี." วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธ์. 2535. "การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน". พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : B&B.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธ์. 2534. "เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย" พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: บี.แอนด์.บี พับบลิชซิง.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธ์. 2531. "ปทานุกรมการวิจัย" พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ:พระนครการพิมพ์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธ์. 2531. "เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย" กรุงเทพมหานคร : เกษมศรีอนันต์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2520. **“ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย”**
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

พัฒนาพร ศรีสกุล.2542. “ความรู้ ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล ต่อการปฏิบัติงานประกันสังคม : ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มธุรกิจโทรคมนาคม.” วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหา-
บัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ไพบุลย์ อินทริวิชา. 2517. **“หลักและวิธีจัดเจตคติ”** กรุงเทพฯ : กองวิจัยการศึกษาสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

ไพศาล หวังพานิช. 2526. **“การวัดผลการศึกษา”** กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบการศึกษาและ
จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิไลฒ ประสานมิตร.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2531. **“เอกสารการสอนชุดจิตวิทยาทั่วไป”** กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. หน่วยที่ 8-15: เจตคติกับพฤติกรรมมนุษย์,
โดยสุนทร โคมิน.

เรื่องศิลป์ แก้วดอนรี. 2539. “ความต้องการข่าวสาร ความคาดหวัง และความพึงพอใจที่ได้รับ
ข่าวสาร เรื่องการประกันสังคม ของผู้ประกันตน ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ.”
วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตรพัฒนาการ บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิชัย จันทรบุญ. 2541. “ศึกษาความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทดแทนตามกฎหมาย
ประกันสังคมของผู้ประกันตน.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วิไลเดือน พรอนันต์. 2535. “ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตน ของผู้ประกันตนต่อการได้รับ
ความคุ้มครอง กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.
2533 ในจังหวัดสมุทรสาคร.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล.

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 2550. **“แผนกลยุทธ์ 2550-2559”**
กองแผนงาน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 2544. **“คู่มือการประกันคุณภาพ
การศึกษาปี 2544”** สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า
คุณทหารลาดกระบัง.

สมชาย รัตนคำซวงศ์. 2542. “ความคิดเห็นในการประกอบอาชีพรับราชการ ของนิสิตมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สายฝน ศิริพร. 2546. “การศึกษาความพร้อมของผู้ประกันตน ต่อการประกันสังคม กรณีว่างงาน :
ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกันตนในเขตจังหวัดเพชรบุรี.” วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ. 2529. "ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์" กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- สุเมธทา แสงทิพย์. 2539. "เจตคติต่อการประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนคหกรรมกลุ่มอาชีวศึกษา ภาคตะวันออก." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร อาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุรพงศ์ ไสชนะเสถียร. 2533. "ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย" กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. 2533. "จิตวิทยาการศึกษา" กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานประกันสังคม. 2550. "เกี่ยวกับงานประกันสังคม" www.sso.go.th
- เสน่ห์ สุพุทธิ. 2541. "ความรู้และพฤติกรรมของผู้ประกันตน ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 : ศึกษาเฉพาะกรณี มหาวิทยาลัยมหิดล." วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- โสภณ เจริญ. 2539. "ปัญหาเกี่ยวกับกฎหมายประกันสังคมในประเทศไทย." วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. 2523. "การสอนเพื่อตอบสนองสมรรถภาพของมนุษย์" กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ ตอนที่ 4: เจตคติ, โดย นवलจันทร์ โททา.
- อนันต์ ศรีโสภณ. 2525. "การวัดผลการศึกษา" พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อุทิศ เตชะพฤติ. 2541. "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจุดหมายในอาชีพ และความผูกพันต่อองค์กร การของพนักงานระดับปฏิบัติการ ในองค์การภาครัฐและเอกชน." วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุตร ชัยวราภรณ์. 2543. "ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของผู้ประกันตนต่อระบบประกันสังคม : กรณีศึกษาสำนักงานประกันสังคมจังหวัดปัตตานี." ภาคนิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- Bloom.S. et.al. 1971. **Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning.** New York : McGraw-Hill.
- David, Edwards. E. 1968. **General Psychology.** New York : The McMilland Company Collier-McMilland Limited.
- Foster, Charles R. 1952. **Psychology of Life Ajustment.** Chicago : America Technical Society.
- Good, V. 1973. **Dictionary of Education.** New York : McGraw-Hill Book.
- Lindgren, Henry Clay. 1976. **Education Psychology in the Classroom.** Manila : National Book Store.
- Mark, H. 1980. **Cognition, Convention and Communication.** New York : Praeger.

- Robbin, Stephen P. 1993. **Organizational Behavior**. 6th edition. New Jersey: A imon & Schuster.
- Thurstone, L.L. 1967. **Attitude Theory and Measurement**. New York: John Wiley Sons.
- Webster's New Universal. 1977. **Dictionary of English Language**. New York : Webster's Universal Press.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้และเจตคติต่อระบบประกันสังคมของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำไปเป็นแนวทางปรับปรุงการเรียนการสอนวิชากฎหมายแรงงานของสถาบันฯ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบวัดความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสังคม

ตอนที่ 3 แบบวัดเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อระบบประกันสังคม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามสภาพความเป็นจริง

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง
2. ปัจจุบันท่านมีอายุ.....ปี
3. เกรดเฉลี่ยสะสม.....
4. คณะ

☐ 1. คณะวิศวกรรมศาสตร์	☐ 5. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
☐ 2. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	☐ 6. คณะวิทยาศาสตร์
☐ 3. คณะเทคโนโลยีการเกษตร	☐ 7. โครงการคณะอุตสาหกรรมเกษตร
☐ 4. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	
6. หน่วยงานที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพในอนาคตหลังสำเร็จการศึกษา

☐ 1. หน่วยงานรัฐบาล	☐ 2. รัฐวิสาหกิจ
☐ 3. หน่วยงานเอกชน	☐ 4. อื่นๆ โปรดระบุ.....

7. การเรียนวิชากฎหมายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายแรงงาน/การประกันสังคมมาก่อน

1. เคยเรียน 2. ไม่เคยเรียน

8. การทำงานพิเศษระหว่างเรียน (การทำงานในหน่วยงานต่าง ๆ ที่ไม่ใช่งานอิสระ)
- [] 1. เคยทำ [] 2. ไม่เคยทำ
9. การเคยรับรู้/ได้ยินข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกันสังคม
- [] 1. เคยรับรู้ [] 2. ไม่เคยรับรู้
10. ประเภทของสื่อที่ทำให้รับรู้/ได้ยินข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกันสังคม
- [] 1. บุคคล [] 2. หนังสือพิมพ์
- [] 3. วิทยุ [] 4. โทรทัศน์
- [] 5. อินเทอร์เน็ต [] 6. อื่น ๆ โปรดระบุ.....
11. หน่วยงานที่บิดาประกอบอาชีพ
- [] 1. หน่วยงานรัฐบาล [] 2. รัฐวิสาหกิจ
- [] 3. หน่วยงานเอกชน [] 4. อื่น ๆ โปรดระบุ.....
12. หน่วยงานที่มารดาประกอบอาชีพ
- [] 1. หน่วยงานรัฐบาล [] 2. รัฐวิสาหกิจ
- [] 3. หน่วยงานเอกชน [] 4. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 แบบวัดความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงช่องเดียว

ข้อคำถาม	ใช่	ไม่ใช่
1. การประกันสังคมหมายถึงโครงการที่รัฐจัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะใช้หลักประกันแก่ประชาชนโดยทั่วไป		
2. การประกันสังคมเป็นการสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตและเป็นหลักประกันทางสังคมแก่ลูกจ้างและบุคคลอื่น		
3. หลักการสำคัญของการประกันสังคม คือ การให้ผู้ประกันตนช่วยเหลือตนเองด้วยการออมและเสียสละเพื่อส่วนรวม โดยการออกเงินสมทบเข้ากองทุน		
4. การประกันสังคมในปัจจุบันใช้บังคับแก่สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คน ขึ้นไป ต้องขึ้นทะเบียนประกันสังคม		
5. ผู้ประกันตนที่จะขึ้นทะเบียนเข้าสู่ระบบประกันสังคมต้องมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ถึง 60 ปี เท่านั้น		
6. ผู้ประกันตนตามกฎหมายประกันสังคมมี 2 ประเภท คือ ผู้ประกันตนโดยการบังคับ และผู้ประกันตนโดยสมัครใจ		
7. กฎหมายประกันสังคมใช้บังคับกับสถานประกอบการทุกแห่ง และลูกจ้างทุกประเภท รวมทั้งลูกจ้างงานบ้าน		

ข้อคำถาม	ใช่	ไม่ใช่
8. ผู้ประกอบอาชีพอิสระก็สามารถสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตนได้		
9. กองทุนประกันสังคมบริหารจัดการโดยบริษัทบริหารกองทุนที่จดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์		
10. หากลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนต้องออกจากงานหรือหางานใหม่ภายในระยะเวลา 6 เดือน และได้เข้าเป็นผู้ประกันตนใหม่ย่อมได้รับสิทธิต่อเนื่องจากของเดิม		
11. กฎหมายกำหนดให้เฉพาะลูกจ้างเท่านั้นที่ต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม		
12. สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากการประกันสังคมในปัจจุบันมี 7 กรณี คือ กรณีเจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพพลภาพ ดาย สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน		
13. สิทธิประโยชน์กรณีเจ็บป่วยจะได้รับบริการรักษาพยาบาลจากโรงพยาบาลที่ระบุไว้จนกว่าจะหาย		
14. สิทธิประโยชน์กรณีคลอดบุตรผู้ประกันตนทั้งหญิงและชายต่างมีสิทธิรับประโยชน์ทดแทนในกรณีนี้		
15. สิทธิประโยชน์กรณีตาย เป็นการช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในการจัดการศพให้กับครอบครัวผู้ประกันตน		
16. สิทธิประโยชน์กรณีสงเคราะห์บุตรเป็นการช่วยลดภาระของผู้ประกันตนจนกระทั่งบุตรบรรลุนิติภาวะ		
17. สิทธิประโยชน์กรณีชราภาพเป็นการสร้างเงินออมในการดำเนินชีวิต เมื่อผู้ประกันตนเข้าสู่วัยชรา		
18. สิทธิประโยชน์กรณีว่างงานเป็นการช่วยเหลือผู้ประกันตนภายหลังออกจากงาน ทั้งลาออกเองและถูกเลิกจ้าง		
19. ผู้ประกันตนชายต้องจดทะเบียนสมรสกับหญิงจึงจะได้รับสิทธิประโยชน์สงเคราะห์บุตรได้		
20. สิทธิประโยชน์กรณีคลอดบุตรสามารถเบิกเป็นการเหมาจ่ายได้คราวละ 12,000 บาท		
21. ผู้ประกันตนจะขอใช้สิทธิกรณีว่างงานได้ตลอดไปจนกว่าจะมีงานใหม่ทำ โดยต้องได้นำส่งเงินสมทบเข้ากองทุนครบตามจำนวนคราวที่กำหนด		
22. กรณีผู้ประกันตนว่างงานเนื่องจากถูกไล่ออกสามารถใช้สิทธิกรณีว่างงานได้		
23. เงินสมทบที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนประกันสังคม กำหนดไว้อัตราร้อยละ 3 ของค่าจ้างรายเดือน		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการอ้างอิงเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์อื่นใดได้

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 แบบวัดเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อระบบประกันสังคม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่เห็นว่าสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

รายการ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. กฎหมายประกันสังคม เป็นกฎหมายที่ดี เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในประเทศไทยในปัจจุบัน					
2. กฎหมายประกันสังคม ควรเน้นการให้ หลักประกันแก่ลูกจ้างเป็นหลัก					
3. กฎหมายประกันสังคม เป็นรูปแบบการลดหย่อน ภาษีอย่างหนึ่งสำหรับลูกจ้างและนายจ้าง					
4. กฎหมายประกันสังคมมุ่งสร้างหลักประกันแก่ ลูกจ้างให้อยู่ได้ในสังคมอย่างไม่เดือดร้อน					
5. กฎหมายประกันสังคม ให้การคุ้มครองดูแลการ ประสบอันตราย ของลูกจ้างที่ไม่เกี่ยวเนื่องจาก การทำงาน					
6. กฎหมายประกันสังคม สามารถบังคับใช้กับสถาน ประกอบการทุกแห่งได้					
7. ในการบริหารงานของสำนักงานประกันสังคม ประกอบด้วย การบริหารในรูปคณะกรรมการมีความ เหมาะสม					
8. กฎหมายประกันสังคม มีขั้นตอนของกฎหมาย ชัดเจน และให้ความคุ้มครองได้ครอบคลุมและ เพียงพอ					
9. กฎหมายประกันสังคม ควรเป็นเรื่องของลูกจ้าง กับนายจ้างเท่านั้นที่จะบริหารจัดการกันเอง					
10. ควรปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม แก่เจ้าของกิจการ เพื่อให้การช่วยเหลือลูกจ้าง โดยปฏิบัติตาม กฎหมายประกันสังคมอย่างเคร่งครัด					
11. การเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานและที่ไม่ เกี่ยวเนื่องจากการทำงาน ควรรวมเป็นกองทุน เดียวกันและให้มีการคุ้มครองทุกกรณี					
12. การสร้างความสงบสุขในวงการแรงงานหรือการ เฉลี่ยทุกข์เฉลี่ยสุข เป็นเป้าหมายหลักของ กฎหมายประกันสังคม					

เอกสารนี้เป็นเอกสารของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธานี ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าการเฉลี่ยทุกข์เฉลี่ยสุข เป็นเป้าหมายหลักของ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง ที่มีการนำไปใช้

รายการ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
13. จะเป็นการดีถ้ารัฐบาลบังคับใช้กฎหมาย ประกันสังคมในกิจการต่างๆ ประเภทที่มีการจ้าง ลูกจ้างตั้งแต่ 1 คน ขึ้นไป ให้ครอบคลุม					
14. ปัญหาความเดือดร้อนของลูกจ้างผู้ประกันตนเกิด จากการขาดความสำนึกในการคุ้มครองการดูแล ของนายจ้างและลูกจ้างเอง					
15. การให้ความรู้ แก่ลูกจ้างผู้ประกันตนในเรื่องสิทธิ ประโยชน์ทดแทนทุกกรณีควรกระทำอย่าง ต่อเนื่อง					
16. การประกันสังคมควรจัดสิทธิประโยชน์อย่างอื่น เพิ่มเติมในนอกเหนือจาก 7 กรณี เช่น การ ทำฟัน ที่อยู่อาศัย เป็นต้น					
17. เป็นการดีที่ลูกจ้าง และนายจ้างได้ชำระเงินสมทบ เข้ากองทุนประกันสังคม และเมื่อสิ้นปีสามารถ นำมรดกหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเท่าที่ จ่ายจริงได้					
18. โดยภาพรวมระบบการประกันสังคมเป็นระบบที่ดี สามารถสร้างความมั่นคงในการทำงานให้แก่ ลูกจ้างได้จริง					

เฉลยแบบวัดความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคม

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1.	ไม่ใช่	7.	ไม่ใช่	13.	ใช่	19.	ใช่
2.	ไม่ใช่	8.	ใช่	14.	ใช่	20.	ใช่
3.	ใช่	9.	ไม่ใช่	15.	ใช่	21.	ไม่ใช่
4.	ไม่ใช่	10.	ใช่	16.	ไม่ใช่	22.	ไม่ใช่
5.	ใช่	11.	ไม่ใช่	17.	ใช่	23.	ไม่ใช่
6.	ใช่	12.	ใช่	18.	ใช่		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้